

XVI. évfolyam 8. szám

260 Ft

Híradó

Pécel-Isaszeg-Gödöllő Kistérségi Kulturális és Közéleti Folyóirat

2011. október

**Némethy Mária:
Áhítat egy
gondozóházban**

Őszi gondolatok

Vigyázz, zöld!

**Liszt-hang-
verseny Pécelen**

**Siker
főzőverseny,
nyolcadszor**

**Találkozás
Csernok Attilával**

**Finnekkal
a Hargitán**

Orosz Ferenc

1924-2011

Dózsa György Művelődési Otthon és Múzeumi Kiállítóhely

2117 Isaszeg, Dózsa György u. 2.

Tel.: 28/582-055, Tel./fax: 28/582-056

E-mail: idgymo@gmail.com, Web: www.isaszegmuvothton.hu

Október 6. 18.00 Városi megemlékezés – nemzeti gyásznap

Az aradi vértanúk halálára emlékezünk a Szoborhegyen a Honvédszobornál.

Közreműködik a Damjanich János Általános Iskola

Október 8. 14.00 Az Isaszegi Nyugdíjasok Baráti Körének szüreti bálja

Október 10. 18.00 Pályaválasztási börze

A város 7.-8. osztályos tanulóinak kívánjuk megkönnyíteni a pályaválasztást a környékbeli középiskolák bemutatásával.

Október 14. 15.00 Zenés délután az Idősek Világnapja alkalmából.

Helyszín: Madách úti tornaterem

Október 15. 14.00-18.00 Mosolysziget – Családi nap az Isaszegi Pünkösdi Gyülekezet szervezésében

Részletes program a plakátokon és a Művelődési Otthon honlapján

Október 21. 14.00 Hitek és tévhitek a cukorbetegségről

Dr. Tordai Gábor előadása a Művelődési Otthonban

Október 22. 8.00-12.00 Babaruha börze (információ: Laci Anna 06-20-391-66-83)

Október 22. 18.00 Siklósi Beatrix és Matúz Gábor „Hóhér vi-gyázz” című dokumentumfilmjének vetítése a Művelődési Otthonban

Október 23. 10.00 Városi megemlékezés a Szoborhegyen az 1956-os forradalom 55. évfordulója alkalmából

Közreműködnek: a Don Bosco Musical Együttes tagjai, valamint Tóth Enikő és Endrődi Ágnes színművészek.

Október 23. 14.30 Rendhagyó történelem óra a Múzeumban

Szolgáltatások:

Hétfőnként 18.00 KRESZ-tanfolyam; jelentkezés és tájékoztatás
Október 10-én 11.00-13.00 A.S.A ügyfélszolgálat

Csoportjaink fellépései:

Október 29. III. Szilas fesztivál – Budapest (Csata Táncegyüttes felnőtt csoport)

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS! Ezúton szeretnénk megköszönni Vercsik Józsefnek, hogy augusztus 20-án kenyeret ajánlott fel számunkra, mely Szent István Király és az új kenyér ünnepén mise keretén belül felszentelésre került, majd a nap folyamán a város lakóinak kínálhattuk.

Szeretettel várunk mindenkit foglalkozásainkra a Művelődési Otthonban:

- Hétfőnként 10.00-12.00 Baba-mama klub (Laci Anna 06-20-391-66-83)
 - Hétfő, kedd, csütörtök, péntek esténként a Csata Táncegyüttes próbái korcsoportonkénti bontásban (Információ: Bánszkiné Varga Judit művészeti vezető 06-70-372-64-69)
 - Hétfőnként 18.00 az Isaszegi Asszonykórus próbái
 - Szeptember 6-tól keddenként 10.30-tól Csiri-biri torna (Virágh Orsolya 06-70-456-4312)
 - Minden kedden 20.30 és csütörtökön 20.00 órai kezdettel ZUMBA (Információ: Takács Viktória 06-20-522-6639)
 - Szerdánként 18.00 Jóga Balázs Mónikával (Információ: 06-30-29-36-927)
 - Szerdánként 19.30-kor Tóth Roland (06-20-45-093-63) várja a mozdulni vágyókat (tai chi, csikung, jóga).
 - Szeptember 8-tól csütörtökönként 16.00-17.00 Mosolysziget kézműves foglalkozás várja a gyerekeket, családokat.
 - Csütörtökönként 18.00 Gyöngyékszerkészítő Klub
 - Szombatonként 16 órától 18 óráig Isaszegi Képzőművész Kör.
- Szeretettel várunk 10-100 éves korig, ha egy jó társaságban szeretnéd kreativitásodat kibontakoztatni. Rajz, festés, pasztellkréta, grafit és egyéb technikák kipróbálása, megtapasztalása. Csatlakozz hozzánk! Tárd ki a benned lakozó csodát! A részvétel díjtalan!
Információ: Nagy Éva Vica 06-20/494-3566, Szilárdi Edina 06-30/9905-373
- A Gaudium Carminis Hangversenykórus hétfőn és pénteken 18.30-20.30-ig várja régi és leendő kórustagjait a Klapka György Általános Iskola és AMI épületében a Kossuth u. 85. alatt.

A programok változtatásának jogát fenntartjuk!

Verseczkyné Sziki Éva igazgató

Gyógypedagógust keresünk isaszegi intézményünkbe

Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) gyógypedagógus munkatársat keres isaszegi Fogyatékosok Nappali Intézményébe.

Pályázati feltételek: gyógypedagógus végzettség

Pályakezdők jelentkezését is várjuk.

Érdeklődni és jelentkezni lehet Némethy Máriánál az ESE központi címén (2119 Pécel, Pihenő u. 2., ese@vnet.hu) vagy a 06-28/454-076-es telefonon. Egyesületünkről és intézményeinkről részletes információk a www.egymast-segito.hu honlapon található.

TARTALOM

Ajánló	2
Némethy Mária: Áhítat egy gondozóházban	3
Búcsú Orosz Ferenc nyugalmazott református lelkipásztortól	4-5
Őszi gondolatok	5
Az építő lelkész	6-7
Vigyázz, zöld!	8-9
Új nyitva tartás cukrászdáinkban	9
Az aradi tizenhárom	10
Az elfelejtett forradalom	11
Házi- és gyermekorvosok Pécelen	12
Terveinket sikerült megvalósítani	13
Mesemondó verseny a Ráday-kastélyban	13
Liszt-hangverseny Pécelen	14
Finnekkal a Hargitán	14
Találkozás Csernok Attilával	15
Sikeres főzőverseny, nyolcadszor	16-17
Liszt Ferenc III. rész	18-19
Anekdoták Lisztről	19
A jó szó segít	20-21
Isten rendje a családban	21
Keligerné Nyerges Erika: Más vagy, mint a többi...	21
Grassalkovich Antal	22
Szociális továbbképzés	23
Deáktanya	23
Az ember, aki mert nagyot álmodni	24-25
Válogatás a szeptemberi főzőverseny remeikeiből	26
Népszámlálás 2011	27

Némethy Mária

Áhítat egy gondozóházban

(Az Ember emlékére)

Ítéletét a való
ez a játékos,
könnyűvérű csaló,
úgy hozta az idő fölött,
mint a lomha,
cinkelt kocka,
a dobdtovább
hatpontos diadalát.
Választásod immár egy:
továbbgörögni újra.
A győzelmet:
az új napot
úgy fogadod,
mint kisgyermek:
Mosolyogsz a gügyögésre,
száját tátsz az etetésre.
Szégyenkeznek,
Magyarázzák,
ez az élet.
De mi a fenének
néznek
szemlesütve rád.
Hisz ládd,
fokról-fokra
lesz az ész
az agysejtek foglya.
Te, tisztán nevensz ki
az okosokra.
Fogatlan gyermeki mosollyal
kapaszzkodva
kézbe, rácsba, botba.
A való,
csaló ítéletét rád hozta.
Eléd térdelek.
Nézlek, mint a teremtő
homályos csodáját.
Kezdő minden gondolat kíséreltet,
értelmetlenek a miértek.
Nézlek.
Tekintetedben évtizedek felvonása.
Mehajolok,
hogy a szünetet mindenki lássa.

ESE Híradó kistérségi közéleti és kulturális havi folyóirat a civilekért

A lap ára: 260 Ft

Szerkesztőség és hirdetésfelvétel: 2119 Pécel, Pihenő u. 2. Telefon/fax: (36)28/454-076, (36)28/454-077 • www.egymast-segito.hu • e-mail: ese@vnet.hu • Kiadja: Egymást Segítő Egyesület (ESE) • Felelős kiadó: Némethy Mária • Olvasó szerkesztő: Rádi Zoltán • Főszerkesztő: Apróné Orosz Margit • Szerkesztőbizottság: Apróné Orosz Margit, Bense Balázs, Czétényi Sándorné, †Cser László, Cseri Katalin, Csontos Tamásné, Durkó Sándor László, Gulyás Jánosné (Mikes Zsuzsa), Ivánkovich Zoltán, Laukóné Mukk Adrienn, Némethy Mária, Tasnádi Katalin, †Barna Topurek Tamás, Vasicza Zoltán, Veszelszki Éva • A folyóiratban megjelent cikkek tartalmáért egy személyben az írója a felelős • Nyomás: Tökéletes Másolat, telefon: (36)70/341-6542 • Nyomdai előkészítés: Tökéletes Másolat, www.tokmas.hu • Engedélyszám: B/PMF1393/P/1994 HU ISSN 1785-2013 • Megjelenik minden hónapban. ESE isaszegi telephelye: Alemany Erzsébet Segítő Ház 2117 Isaszeg, Nap u. 2/b. Tel./fax: (36)28/582-425, (36)28/582-426, e-mail: aesh@invitel.hu

Búcsú Orosz Ferenc nyugalmazott református lelkipásztortól

Orosz Ferenctől, Pécel város díszpolgárától, nyugalmazott lelkipásztorunktól búcsút vettünk 2011. szeptember 17-én a péceli református temetőben.

Lelkészek búcsúznak Orosz Ferenctől

Búcsúbeszédet mondott Sípos Ete Álmos református lelkipásztor, Margit István a péceli gyülekezet nevében, Szöllősi Ferenc Attila, Pécel város polgármestere, Topolánszky Ákos ND. igazgatóhelyettes, Orosz Zsófia pedig Wass Albert versével búcsúzott nagypapájától,

A szertartás résztvevői

Több százan vettek részt a szertartáson, többek között Tariska Zoltánné református lelkipásztorunk, volt polgármesterünk, Dr. Benkovic Gyula, Tóth Benedek karnagy, zeneszerző, a Pécel Művelődési Ház igazgatója, Németh Zsolt külügyminisztériumi államtitkár, Balogh Zoltán közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár, Berecz Ágnes, Faragó Laura és még számos ismert és kevésbé ismert ember, akikben egy közös dolog van, mindannyian szerették és tisztelték Orosz Ferenc nyugalmazott lelkipásztorunkat.

*Szöveg és fotók:
Gulyás Jánosné Mikes Zsuzsa*

Szöllősi Ferenc Attila polgármester búcsúbeszéde

Mélységes megrendüléssel állunk itt Orosz Feri bácsi ravatala körül. Elfogyott az Isten által megadott idő, az a 88 esztendő melyet példaadó, önzetlen, szeretetteljes életével közöttünk tölthetett. Betelve az étellel, harcait megharcolva, hitét meg-

A gyászoló családtagok

tartva, másokat folyamatosan tanítva, bevégezte földi életét.

Nagy veszteség ért bennünket, mert elveszítettünk egy végtelenül jó embert, aki teljes énjével, tiszta szívével és teljes lelkével a miénk volt még nemrég.

Ha most azt kérdeznék tőlem, hogy milyen ember volt Ő, csak annyit tudnék mondani, hogy Feri bácsi jó volt, hogy tele volt a szíve az emberek iránti megbecsüléssel és szeretettel.

Más értéket nem ismert el, csak a legemberibbeket, a legegyszerűbbeket: a szeretetet, az emberséget és a pontosan elvégzett munkát. Rendszerető volt, aki így gondolkodott:

– Tartsd meg a rendet, s a rend megtart téged!

Alázatos és szerény ember volt, de éppen erre az egyszerű értékrendre alapozva mindig mindenkivel szemben határozott,

A szertartás résztvevői

nyílt és egyenes. Nem hajbókolt senkinek, nem csatlakozott soha semmiféle hadhoz, az ő vezére valóban bensőjéből vezérelte – nem kisajátította, hanem képviselte életének Urát.

Most, a búcsú pillanatában is úgy áll előttünk kedves Feri bátyánk, mint akinek mindenkihez volt egy-egy jó szava, mert mélyen érdekelte minden embertestvére sorsa, ezért segíthette okos tanácsaival az arra rászorulókat. Az erkölcsi tisztaságot, a szavak és tettek összhangját, a közjó előmozdítását tartotta a társadalmi közösség legfontosabb alapértékeinek, s nemcsak szavaival, hanem példás életvitelével is ezekre tanította egész környezetét. Mi, akik ismerhettük őt, mindannyian úgy érezzük, hogy szinte életünk részévé vált. Az igazi, a tolakodás nélküli tudás belső bölcsessége áradt belőle, ezért volt jó a szavára hallgatni. Így élt egész életében s ez a belső motiváltság és hit volt élete vezérfonala.

Lelkipásztor volt. Őrizte hát a rábizott lelki kincseket, de nemcsak őrizte, tovább is adta. S úgy tudta továbbadni, hogy más felekezetek hívei, sőt a nem hívők is magukénak érezhették, mert megérezték: az igaz szeretet szava mindenkinek szól.

Az egész életét jellemezte a: „Sokat tenni, s keveset látszani,

előállni, s mégis másnak engedni elsőseget, legtöbbet áldozni, s a legkisebb köszönetet sem várni.” A díszpolgári címet is így viselte. Mindig szerény, közvetlen, puritán református hívő maradt, földi élete utolsó pillanatáig, talán éppen ezért övezte egyre növekvő közmegebecsülés és köztisztelet. Élete, munkássága követendő példa marad mindannyiunk számára.

Orosz Ferenc, mindannyiunk Feri bácsija elment közülünk, de – hisszük – magvetése kisarjad mindazokban, akik hallgattak rá, s általuk még azokban is, akik talán nem is ismerték őt személyesen. Ezért búcsúzunk tőle Arany János szavaival:

„Nem hal meg az, ki milliókra költi
Dús élte kincsét, ámbár napja múlt;
Hanem lerázván, ami benne földi,
Egy éltető eszmévé finomul,
Mely fennmarad s nőttön nő tiszta fénye,
Amint időben, térben távozik;
Melyhez tekint fel az utód reménye:
Óhajt, remél, hisz és imádkozik.”

„Őszi gondolatok

„A bűn zsoldja halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Jézus Krisztusban.” (Róm. 6:23.)

A civilizáció sok tekintetben elszakította az embert a természetől, s ezzel együtt a természetes életviteltől is. Gyakran csak programok, mesterségesen kialakított rítusok és ritmusok hozzák mozgásba az embert (mert az élethez hozzátartozik a mozgás). Máskor csupán kirándul az ember a „természetbe”, hogy gyönyörködjék a teremtett világ szép rendjében, hogy lélekben is megújulva térhessen vissza mindennapi túlorganizált életébe. A rohanás olyan, mint a malom: feltöri az életet, a felgyorsult, rohanó életformában valami után futunk, hogy megnyerjük az életet, megtaláljuk önmagunkat. Ehelyett elveszítjük azt. A hajszolt élet gyakran nem más, mint a halál előli menekülés. A legegységesebb emberi tapasztalás: a halál elől nem lehet elfutni. Aki él, annak egyszer meg kell halnia. Nincs kivétel! Nekem is eljön az utolsó óráim.

Ősszel hervad a virág, lehullanak a fák levelei, kopasszá lesznek az ágak. Télre halottá lesz a táj. Már az őszi is ezt sugallja.

Petőfiben is a halál gondolatát idézi a körülötte lévő megváltozott természet, az őszi lett táj a „Szeptember végén” című gyönyörű versében. Az élet és a halál elválaszthatatlan. Mint a fény és az árnyék, együvé tartoznak. Az élet is, a halál is közösségi ügy. Nem mindegy, hogy hogyan viszonyulunk egymáshoz. „oh, mondd: Ha előbb halok el, tetemimre könyvezve borítasz-e szemfödület”

A temetés, mint végtisztességadás az élők, a túlélők dolga. A kegyelet, az emlékezés is az élők. A kegyelet tisztelet, megbecsülése az elhunytak, a személy egyedi voltának és az élet egyszerűségének. Együttal a gyászoló alázata is a saját halandósága miatt. Jó, ha az emlékezést a szeretet segíti. Szeretettel emlékezni annyi, mint bocsánatot kérni mindazért, amit rosszul tettem vagy szóltam, s megbocsájtani, elfedezni

mindazt, ami nekem fáj. A szeretet emlékezése a megbékélt szív csendje, az állandósult belső béke.

Ehhez idő kell. De nem az idő gyógyít. Engedj utat az isteni szeretet rendező parancsának. Krisztus áldozatáért van bocsánat! Bocsáss meg magadnak és a másoknak is – gondold Isten bocsánatára! Hajdani mulasztásoknak és sérelmeknek ma már nincs aktualitásuk, de szeretni ma is lehet. Él halás szívvel emlékezve a jóra, a szépre, és meríts a szeretet örök forrásából. Isten a SZERETET. Isten szeretete neked is elég, hogy ki ne apadjon a szíved. Sőt Isten szeretetében a reménység is újulhat az elhunytakra nézve.

„Jézus Krisztus azért halt meg, és támadt fel, és elevedett meg, hogy mind holtakon, mind élőkön uralkodjék.” (Róm. 14:9.) A megváltó kegyelemen bízva, és hittel megragadva a feltámadás erejét, van reménységünk mind élőkre, mind holtakra nézve! Önmagunkra nézve is – akár éljünk, akár haljunk – Krisztus a bizodalunk.

Oly szépek a gondosan nevelt és óvott krizantémok, melyek egy-egy szerető gondolat megtestesítői a felvirágozott temetőekben. Hogy hány napig virágoznak? Az időjárás függvénye. Egy hajnali fagy után olyanná lesz az egész, mintha leforrázták volna. Esztétikailag megsemmisül a szép látvány, de a kegyelet és a szeretet emlékezetének őszintesége, értéke megmarad. A mulandóságot sokszor a hervadó virág fejezi ki. Minden, ami emberi, mulandó, de mi a temetőben is az örökkévaló Isten szeretetében bízunk. Hiszünk Krisztus feltámadását, és ezért örömmel énekeljük húsvéti örömteli énekünket a régi zsoldárdallamra: „Nincs már szívem félelmére nézni sírom fenekére, mert látom Jézus példájából, mi lehet a holtak porából...”

Mivel mi az Élet Urában hiszünk, valljuk, hogy nem a halálé, hanem az ÉLETÉ az utolsó szó!

Orosz Ferenc ny. református lelkipásztor gondolatai az ESE Híradó 2000 novemberében megjelent számából

Az építő lelkész

Interjú Orosz Feri bácsival,

melyet 2005 júliusában az ESE Híradóban tettünk közzé

Jézus mondta: „Mert aki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; aki pedig elveszti az ő életét én érettem, megtalálja azt. Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő lelkében kárt vall? Avagy micsoda váltságot adhat az ember az ő lelkéért?” (Máté evangéliuma 16:25,26)

Orosz Feri bácsi és felesége, Babi néni az ESÉ-ben

– Feri bácsi, Ön Pécel város nyugalmazott református lelkésze. Ezt így kell mondani, vagy másként mutatkozna be?

– Igen, jelenleg az vagyok. 40 évig voltam aktív lelkész. Évfolyamtársaimhoz viszonyítva 8 évvel később kerültem a teológiára 1950-ben. Volt idő, mikor sem én, sem más nem gondolt arra, hogy lelkész leszek. Osztályfőnököm a húsz éves érettségi találkozáson jegyezte meg: „Feri, mindenkiből nagyjából az lett, amit gondoltam, de te hogy lettél pap, ezt sehogy sem értem.” De nemcsak ő volt így ezzel, hanem a környezetemből szinte mindenki. Katonatiszt szerettem volna lenni. Erre készültem 14 éves korom óta, mint cserkész is.

– Ilyen ambíciók után hogyan jutott el a papi hivatásig?

– 1924-ben születtem Debrecenben. Apám gyógyszerész volt, négyen voltunk testvérek. 1934-től Budán laktunk. Érettségi után a kitöltött kérvényeket mégsem adtam be a Ludovikára, mert rádöbentem, hogy a magyar katonai vezényszavak csak hangtanilag voltak már magyarok a háború második felében, a háttérben német akarat érvényesült.

Tanácsstalan voltam, mihez kezdjek. Apám javaslatára iratkoztam be a jogra, abszolváltam, de nem doktoráltam. A háború utáni években egyértelművé vált számomra, hogy Magyarországon jogrendszerrel nem beszélhetünk. Nem sok kedvem maradt a jogáskodáshoz. Körülményeim is úgy alakultak, hogy másfél évre gazdálkodóvá váltam anyám földjén. Anyámat meghurcolták, a birtokot állami gazdaságba tagosították be. Az újabb csereterületet nem vettem át, visszakérültem Budapestre. Közben '46-ban motorszerelői segédlevelet szereztem, mint átképzős, és szakmásváltást jogosítványt motorkerékpárra, személy- és teherautóra.

Az alapkérdés az volt, hogyan jutottam el a papi hivatásig? Úgy, hogy a háború utáni lelki ébredés idején az Úr Isten megszólított. Megváltozott életfelfogásom, és az élethez való viszonyulásom.

A hitre jutásom után sem gondoltam még arra, hogy lelkész

legyek. A Teológiára 1950-ben iratkoztam be, olyan időben, amikor az emberek inkább kifelé mentek az egyházból, mint be. Erre külön hívást kaptam Jeremiás próféta történetén keresztül. S felismertem, hogy életem eddigi keresései, útjai és sokszor zsákutcái arra valók voltak, hogy ezekkel Isten a maga akaratát egyengesse számomra. Így épült bele az előkészületbe és Isten tervébe, hogy gazdálkodásom során negyven Felvidékről áttelepített, szülőföldjéről elűzött családdal kerültem kapcsolatba. A lelkész 13 kilométerről járt át, s ha nem tudott jönni, akkor nekem kellett az igét szólnom. Felelősségemet és elkötelezettségemet ez által is munkálta az Úr Isten.

– Mi mindennel foglalkozott még, mielőtt a Teológiára beiratkozott?

– Felsorolni is nehéz lenne, mi mindent csináltam, és eközben élettapasztalatot szereztem, embereket ismertem meg. Az Úr Isten megadta, hogy olyan emberekkel is találkozhattam, akik révén a legnehezebb szituációk is széppé válhatnak. A teológiai tanulmányaim alatt is különböző alkalmi munkákat végeztem, hogy költségeimet fedezni tudjam. Testvéreim helyettem is gondoskodtak szüleinkről – akiktől mindent elvettek –, ezzel segítettek nekem. Két nyáron át a földalatti vasútnál dolgoztam, hasznosítva szakképzettségemet. Hadd mondjak el egy arra az időre jellemző történetet. Annyira megkedvelt a műhelyfőnököm, hogy amikor a szabadság-hegyi Rákosi-bunker építésekor megbetegedett a központunkból küldött szerelő, engem akart küldeni helyette. Mondtam, hogy én nem mehetek, mert teológus vagyok. Annál inkább – szölt ő. Nem technológus, hanem papnövendék – pontosítottam. Akkor kapott a fejéhez: De jó, hogy szóltál. Veszélyes lett volna, mert bármi történik, én lettem volna a befurakodott ellenség, és jóindulatú küldömnek is baja lett volna.

Teológus éveim további nyarain már nem a megélhetésemet segítő munka volt a döntő, hanem egy igével szabott irányt Isten a számomra: „Aminthogy az Ember Fia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és az Ő életét adja váltságul sokakért.” (Máté 20:28) Tudatosította bennem, és rajtam keresztül másokban is, hogy a lelkési szolgálat nem csupán prédikálásból áll, hanem egy szolgáló életforma. Ez akkor történt, amikor a diakonissza anyaházakat felszámolták, és a szeretetintézmények gondozottjai válságos helyzetbe kerültek. Mi siettünk – először csak néhányan – a megfogyatkozott számú diakonisszák segítségére. Példánkra a 150 teológus közül 75-en végeztek hosszabb-rövidebb ideig diakóniai munkát idősek, betegek, fogyatékosok között. Később kötelezővé is tették a teológusoknak a diakóni munkát. A hitünknek mindig a magatartásunkban, tetteinkben kell megnyilvánulnia, nem elvont síkon, üres szavakban. A lelkési szolgálatomat áthatotta az, hogy mindig benne éltem a világban, érdekelt minden, az emberek dolgai, problémái. Azért külön is hálat adok az Úr Istennek, hogy mások problémája az én személyes ügyemmé tudott válni.

– A saját problémáival mihez kezdett, Feri bácsi? Volt segítség?

– Az Úr Isten! Ő jobban tudta, hogy nekem milyen segítségre van szükségem. Hozzám illő segítőtársat adott, a feleségemet, akivel együtt hallgattuk a teológiai tudományokat. Nekem egyáltalán nincs zenei hallásom, pedig az egyházi élethez hozzátartozik. A feleségem énekelt, orgonált, mindig azt tette, amit kel-

lett, amire szükség volt. Magam inkább gondolkodó és beszélő ember vagyok. Mindig tevékenykedtem, építkeztem. Baby néni olyan háteret és segítséget adott, ami lehetővé tette számomra, hogy úgy legyek lelkész, ahogyan azt az Úr Isten elvárta tőlem. Ő a család lelke.

– *Kérem, meséljen még a családjáról!*

– Hadd szóljak arról, hogyan és hol lettünk családdá. Két gyülekezetben voltam lelkész: Hatvanban és Pécelen. Egyik helyet sem én választottam magamnak, hanem az Úr Isten vezérelt oda, úgy alakítva a körülményeket is. Hatvanba '56. október 22-én mentem át Gyöngyösről a gyülekezeti lelkészválasztásra. A jelöltünk október 25-én hősi halált halt a Parlamentnél. Így ő helyette ragadtam a városban. '57. február 17-én volt a beiktatásom, és ezen a napon volt a templomi esküvőnk is. Itt született mind a négy gyermekünk. Hála Istennek egészségesek, okosak. Ebben az évben ünnepeltük a 45. házassági évfordulónkat. Hat unokánk van, kisebbik fiaméknál négy kislány, a nagyobbiknál két kislány.

– *A gyerekek közül választotta-e valamelyik a lelkészi hivatást?*

– Nem, de a lelkületük olyan. Mindig partnerek voltak a gyülekezeti szolgálatunkban. A nagyobbik fiam – bár biokémikus – teológiai olvasottsága és ismerete felér egy papi személy tudásával. A kisebbik lányom egyházi szolgálatban áll a budapesti Ráday Gyűjteményeknél. A péceli gyülekezeti énekvezetője. Egyébként mindkét fiam presbiter. Nagyobbik lányunk – kontroller – jellemzője a derű és a remény.

– *Pécelre mikor és hogyan kerültek?*

– Hatvanban nagyon jól éreztük magunkat, noha 36 szórványunk volt. Nem volt szándékomban eljönni onnan. Ott gyülekezeti házat, parókiát építettem, a templom renoválásánál tornyot festettem. Itt, Pécelen Rohonczy János megbetegedett, és az esperes ide rendelt helyettes lelkésznek. 1974. februártól három hónapon keresztül mint hatvani lelkész jártam át Pécelre, utána mint péceli megválasztott lelkész voltam helyettes lelkész Hatvanban. Pécelen a nagyon lepusztult állapotban lévő lelkészlakást igyekeztünk rendbe hozni, hogy be tudjunk költözni, de az épületet már nem lehetett felújítani, és belekezdtem egy új építésébe. Sok nehézséggel járt, mert olyan időket éltünk.

– *Úgy értem az építkezést, hogy Feri bácsi szerezte be az anyagokat, dolgozott, irányította a munkát?*

– A szakmunkát természetesen szakemberek végezték, de amit lehetett, saját kezűleg készítettem több hívünkkel együtt.

– Nem egyszer előfordult, hogy fönn volt a tetőn, leszállt, gyorsan megmosakodott, elment egy temetésre, aztán visszasietett dolgozni – *szólt közbe Baby néni. Majd újra Feri bácsi vette át a szót:*

– Kisebbségi fiunk és sok áldozatos gyülekezeti tag is keményen kivette részét a munkából. Sok küzdelemmel, nehézséggel, hivatali akadályoztatással, de felépült a parókia.

– *Ha jól számolom, 28 éve lelkész Pécelen.*

– 20 évet töltöttem el aktív lelkészként Pécelen, 70 évesen mentem nyugdíjba 1994-ben.

– *Ebben az évben választották Pécel díszpolgárává is. Beszéljünk az aktív és a nyugalmazott lelkészi munkáról is. Úgy gondolom, Feri bácsi még most is aktívan részt vesz az egyházi életben, a segítő munkában.*

– Az aktív munka az, ha valakinek munkaköre van. Nekem nincs munkaköröm, nyugdíjba vonultam, mindent letettem. Valójában Isten szolgálatából nem lehet nyugdíjba vonulni. Amíg az erőm engedi, addig végzem ezt a szolgálatot, amennyire tudom.

– *Mostanában miben nyilvánul meg a szolgálat teljesítése?*

– Az ESE-be kezdettől fogva járok, főleg a gondozóházba. Az egyesület ügye mellé álltam, mert úgy éreztem, a segítségre szükség volt.

– *A beteg emberek nagy bajukban megértik Feri bácsi ígéit?*

– Nem úgy tekintem őket, mint leépült, beszűkült értelmű embereket, hanem örülök, amikor látom az érdeklődést és a figyelmet tekintetükben. A gondozóház lakói nem tudnak elmenni a templomba. Fontosnak tartom, hogy Istent képviselve helyükbe vigyük a hit lehetőségét, alkalmat adjunk a régebbi lelki hatások felelevenítésére.

– *Miben tevékenykedik még Feri bácsi?*

– Akár helyben, akár máshol csak annyit szolgállok, amennyire kérnek. Nagyon sok személyes kapcsolat van az emberekkel, a fiatalokkal és az idősekkel egyaránt. Van egy megbízatásom Rákoscabán, egy református nyugdíjasház kirendelt lelkésze vagyok. Hetente kétszer járok oda bibliaórát és istentiszteletet tartani. Még teológus koromban kerültem kapcsolatba az iszákosmentő misszióval. Amikor a '80-as évek elején újra indulhatott intézményesen a misszió, bekapcsolódtam. Nyolc éve a Tiszta Forrás Alapítványnak vagyok a munkatársa, akik hajléktalanokkal és iszákosokkal foglalkoznak. Évente 3-4 alkalommal szolgállok gyógyító konferenciákon.

– *Az emberek csak a bajban keresik meg vagy máskor is?*

– Szívesen megosztják velem örömeiket is és bánatukat is az emberek. Alapelvként két dolgot mondhatok: magam soha nem szeretnék toladó lenni, de ha kérnek, lehetőleg nem mondom vissza szolgálatot, beszélgetést. Mostanában lassabban, komótosabban élem az életem. Nem az érdeklődésem csökkent, hanem az erőm lett kevesebb.

– *Mi a kedvenc időtöltése?*

– Mindig azt csinálom szívesen, amit éppen tenni kell. Régebben szívesen építkeztem, mert szükség volt rá Hatvanban, Pécelen, gyerekeim házában. A fizikai munkában, magában az alkotásban mindig örömet leltem. Diák koromban sokat sportoltam. Szerettem kirándulni, autót vezetni. Most már nem vállalkozom hosszabb útra.

Nemzetünk sorsa mindig meghatározó volt számomra. Nehezen viseltem a német megszállást épp úgy, mint az orosz jelenlétet. Gondolkodásomat meghatározta, hogy Isten magyarnak teremtett. Tudtam, hogy nekem itt és magyarul kell az igét hirdetnem.

– *Feri bácsi! Hogy szolgál az egészsége?*

– Tulajdonképpen hálás vagyok minden napért. Az öregedésemet abban érzem és élem meg, hogy tudomásul veszem, kevesebb az erőm. A tavalyi infarktusom óta lassult a tempóm. Örülök, hogy van még lehetőségem szolgálni, és Istentől az egyes feladatokhoz kapok még erőt. Visszatekintve egész életemre Isten kegyelmét és korrekcióját tapasztaltam, és ez a reménység tölt el a körülöttem lévők életére nézve is.

– *Kívánom, hogy sokáig tartsa meg az Isten erőben, egészségben a mi jó szolgálatot tevőinket, Feri bácsit és Baby nénit.*

Hamvasné Nagy Mária

Vigyázz, zöld!

Már a zöld lámpában sem lehet bízni.

Ez már tényleg az általános bizalomvesztés jele.

Egyik lelkész ismerősöm, Kálmán kerékpárral ment Budapesten az Oktogonnál zöld jelzésen, amikor a keresztező főúton is zöldet kaptak az autósok, és elütötték. Szerencsére zúzódásokkal megúsza. A történet hihetetlennek tűnt. Amikor viszont saját szememmel láttam, hogy egy másik főúton, a Rákóczi híd közelében a szemem láttára majdnem három bicajost csaptak el az autók, mert mindegyiknek zöldet mutatott a lámpa, és nem telezöldes kereszteződésben, hanem bicikliút kereszteződésben, akkor már nem hitetlenkedtem. Csak reménykedtem, nem direkt csinálják a lámpabeállítók. Vagy csak felelőtlen munkát végeznek, miközben embereket, gyerekeket életét kockáztatják?

Ezek után nem lepődtem meg egy főúton, Győrből Pápa felé menve, amikor pár száz méterre egy fehéren villogó lámpás vasúti kereszteződésben látom, hogy előttem robot át a vonat.

De nem csak a közlekedésben hibáznak a lámpakezelők.

Derék postás, parkoló őr és...

A postán gyanútlanul feladtam, az egyik szálloda kérésére, az általuk kért üdülési csekkeket ajánlott levélben. Naivan azt gondoltam, az ajánlott levél garanciát jelent, nyomon követik a levél útját, és garantáltan nem fog nyomtalanul eltűnni. Most már tudom, nem ezt jelenti. A nyilvántartás szerint Pécelről elvitték, de már a pesti elosztó központba nem érkezett meg. Menet közben derék postásainknál kézen-közön eltűnt, magyarán ellopták.

Jó kis kereset-kiegészítés, mindenki jól jár. Az eset reklamálása után a postahivatal hetekig keresést imitált, majd jelezte, nem találja a levelet. Kártalanít kb. 5.000 Ft értékben, a levélben lévő üdülési csekk értéke pedig 40.000 Ft volt. Így nyer dolgozóinak akarva, de remélem, inkább akaratlanul 35.000 Ft-ot. És küld egy elnézést kérő levelet, amiben tájékoztat, mi a levél, és én nem levelet adtam fel, hanem értéket, ezért ne csodálkozzam, ha elveszett. Egyébként az elveszett küldeményért kárpótoltak. Na jahhhhhhh, de mennyiért?

Azt már meg sem merem említeni, hogy „nyúlják le” Budapesten a gyanútlanul parkolni akaró autóst a rafinált parkolóőrök, akik elbújnak, és amíg az ember az autójától a fizetőautomatához megy, addig ráteszik autója szélvédőjére a büntető cédulát.

De a közterület-felügyelők, pestiesen egyenruhás utcaseprők sem autósbarátságukról híresek, az út szélén felfestett vonalra való állásért büntetnek keményen, miközben ha nem oda áll az ember, nem férnek el a közlekedő autók az úton.

Mai hír: az USA-ban több mint 5 millió ember maradt áram nélkül napokig, mert egy szerelő lekapcsolt egy kapcsolót, amit nem kellett volna. Mindenki követhet el hibát, de van, amikor és ahol nem lehet hibázni, legalábbis súlyos vagy végzetes következmények nélkül. Így a közlekedésben sem. Egyszer nézzen félre a vezető, mint tavaly Ausztriában egy magyar diákokat szállító busz vezetője az autópályán, és az autóbusz a pillanatnyi félrenézés miatt betonfalnak ütközve, több fiatal halálát okozta.

Csoda hát, ha elveszítjük bizalmunkat, és nem bízunk a rendőrben, mert lehet, hogy zsebre dolgozik, netán árendőr, vagy a gázszolgáltatóban, mert még soha nem ismerte el, hogy levegővel hígítja a gázt, miközben mindenki tudja, hogy nem ok nélkül nem sül meg percekig a rántotta a gázon.

Van kiút a válságból, de hogyan is kezdődhetett?

Morális válság után nem csoda, sőt szinte törvényszerű, hogy pénzügyi és gazdasági válság is van. Senki nem bízik a bankokban, a gazdasági-politikai élet szereplőiben.

Nem tudjuk, mi miért van, de mindenki sejti, hogy egy világ-méretű manipulációnak vagyunk az áldozatai. Némelyek elképesztően meggazdagodnak rajtunk.

A napokban olvastam egy tanulságos kis történetet, amelyen keresztül felsejtett számomra, hogyan is kezdődhetett a hitelválság.

Abrahám Texasba költözött, és vett az egyik farmertől egy szamarat 100 dollárért. A farmer megígérte, hogy másnap elviszi hozzá az állatot. Másnap megjelenik a farmer Abrahám házában szamarát nélkül:

- Elnézést, uram, de megdöglött a szamar.
- Akkor adja vissza a pénzemet! – mondja neki Ábrahám.
- Sajnos, már elköltöttem.
- Akkor hozza el hozzám a döglött szamarat!
- Mit akar csinálni vele? – kérdi csodálkozva a farmer.
- Kisorsolom tombolán.
- De hát ez lehetetlen! Egy döglött állatot kisorsolni?
- Nyugi, nem fogják tudni, hogy döglött.

Eltelik egy hónap, a farmer összetalálkozik a vásárban Ábrahámmal:

- Mi lett végül a döglött szamarral? – kérdezi.
- Eladtam 500 sorsjegyet, darabját 2 dollárért, és nyertem 998 dollárt.
- Senki nem reklamált?
- Csak az az egy ember, aki nyert, de annak visszaadtam a 2 dollárját...

Segítség segítenek

Egyik nyugdíjas, nehezen mozgó főorvos hölgy ismerősöm, Mártika néni Szolnokon a MÁV állomás aluljárójából ment fel, kézi kerekesszatyrot emelve. Mellé lépett egy jól öltözött fiatalember, hogy segíthet-e. És már fogta is a kerekesszatyrot. A peronra érve a fiatalember a szatyorból kiemelte a nehezen mozgó hölgy kezításkáját, és mint aki jól végezte dolgát, sietős léptekkel eltűnt a forgatagban.

A tragédia ott kezdődik, amikor már a segítséget nyújtó kézben sem bízhatunk.

Amikor a segítő rabol ki, amikor a zöld lámpában vagy a nyitott sorompójú vasúti átjáróban sem bízhatunk.

Hit, remény, szeretet

Bármi történik is ebben a világban, igaz marad az a mondás, hogy a remény hal meg utoljára, és bízni kell a szeretet erejében. A Biblia is azt mondja: most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három, ezek között pedig legnagyobb a szeretet.

A napokban olvasott alábbi gondolatsor új erőt adott:
Az emberek esztelenek, következtelenek, és magukba fordulnak, mégis szeresd őket!

*Ha jót teszel, megvádolnak,
hogy önzés és hátsó gondolat vezérli cselekedeteidet,
mégis tégy jót!*

*Ha sikeres vagy,
hamis barátokat és igazi ellenségeket szerzel,
mégis érdj célt!*

*A jó, amit ma teszel,
holnap már feledésbe megy,
mégis tedd a jót!*

*A becsületesség s őszinteség sebezhetővé tesz,
mégis légy becsületos és nyílt!*

*Amit évek alatt felépítesz,
lerombolhatják egy nap alatt,
mégis építs!*

*Az embereknek szükségük van a segítségedre,
de ha segítesz, támadás érhet,
mégis segíts!
A legjobbat add a világnak, amid csak van,
s ha verést kapsz cserébe,
mégis a legjobbat add a világnak, amid csak van!*

Reménytelenységben remény a Reménység fesztivál

A segítségben egyik példaképem Teréz anya. De Ő is valakinek a lábnymát követte, aki példát adott példázataival, életével, halálával és feltámadásával is. Ő a legfőbb példakép, Jézus Krisztus. Ő benne és Ő általa van a mi igazi reménységünk.

Amerikában kutatást végeztek, hogy melyik az a szó, amelyik a legtöbb emberben pozitív érzelmeket ébreszt, és kiderült, hogy ez a szó a REMÉNYSÉG!

A keresztények több-kevesebb sikerrel ezt próbálják képviselni.

És hogy ebben szervezett formában a magyarországi egyházak is gyakorolhassák magukat, és ez a reménység másoknak, valamint az egyházaknak is utat mutasson, egy különleges esemény kerül megszervezésre, a Reménység fesztivál, melyről sokat fogunk még az elkövetkezendő hónapokban hallani.

2011. június 1-3. között a világszerte ismert Billy Graham Társaság segítségével három estén keresztül szól majd a reménység hangja, Isten üzenete a Papp László Budapest Sportarénában.

Billy Graham 12 amerikai elnök lelki tanácsadója volt, 1989-ben járt legutóbb Magyarországon, mikor is közel százezer em-

ber előtt prédikált a Népstadionban. A Gallup Intézet listáján a 158 országban szolgált evangélista a 20. század hetedik legcsodálatosabb embere.

Billy Graham korára való tekintettel már nem tud utazni, így fia, Franklin Graham lesz a fő szónoka a REMÉNYSÉG Fesztiválnak.

Zöld utat kell adnunk a szeretetnek!

Miért is szeretjük embertársunkat?

Böjte Csaba, aki másik példaképem a segítségben, azt mondta: A szeretet olyan, mint a gyógyszer, nem jutalom. Nem annak kell adni, aki megérdemli, hanem annak, akinek szüksége van rá.

Miért is szeretjük embertársunkat? Valamiért?

Szeretni valakit valamiért, vagy csak azért, amit ér.

Szeretni valakit valamiért, vagy csak önmagáért.

Szeretni úgy, hogy valamit ér, tisztán, elvárás nélkül

Szeretni, önmagáért, azért ami benne él.

Szeretni valakit valamiért, őszinteség nélkül mit sem ér.

Szeretni őszintén, tisztán, úgy lehet csak szeretni valakit valamiért!

Törtéjük bármi is, ne adjuk fel hitünket, reményünket és szeretetünket, szeressünk őszintén, tisztán!

És ha úgy érezzük, ezek megfogyatkoznak, ne feledjük:

„A folyó és a szikla összecsapásából mindig a folyó kerül ki győztesen – de nem az erejének, hanem a kitartásának köszönhetően!”

Durkó Sándor László

Új nyitva tartás

Október 1-jétől téli nyitva tartással, bővülő termékválasztékkal, friss pékáruval és cukrász süteményekkel várjuk kedves vásárlóinkat.

Pihenő Cukrászda

Az új nyitva tartás:

hétfőtől péntekig 7-18 óra

szombaton 7-14 óra

Elérhetőségeink:

2119 Pécel, Pihenő u. 2.

Telefon: 28/454-076 vagy 28/454-077

E-mail: ese@vnet.hu

Honlap: www.egymast-segito.hu

Sárgarózsa Cukrászda

Az új nyitva tartás:

hétfőtől péntekig 7-17 óra

szombaton zárva

Elérhetőségink:

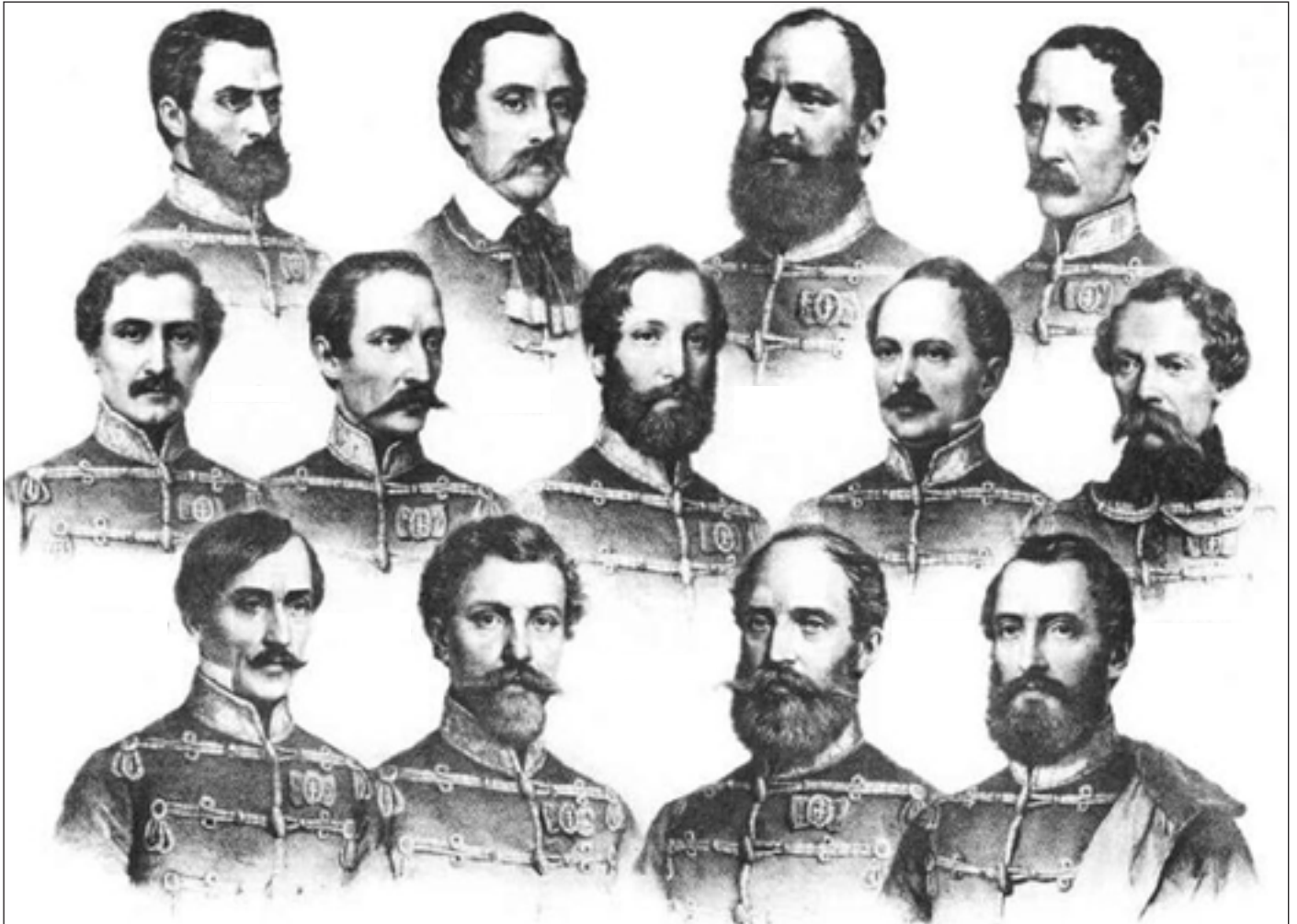
2117 Isaszeg, Nap u. 2/b.

Telefon: 28/582-425 vagy 28/582-426

E-mail: aesh@invitel.hu

Honlap: www.egymast-segito.hu

Az aradi tizenhárom

Így tartjuk őket számon, jóllehet, tudjuk, még a vértanúságot szenvedett katonai vezetők is jóval többen voltak (Kazinczy Lajos ezredes, Lenkey János tábornok és még számosan).

Mi a magyarázata annak, hogy éppen az ő sorsuk vált emblematikussá a magyar történelemben? Olyannyira, hogy még egy, a kivégzésen résztvevő osztrák katonatiszt is megörökítette nyolcuk emlékét egy akrosztikonban: Pannonia! Vergiss Deine Todten Nicht, Als Kläger Leben Sie! (Pannónia! Ne feledd halottaidat, mint vádlók élnek ők!) Az, hogy a német szövegben minden szó nagybetűvel kezdődik, nem helyesírási hiba, egy-egy mártírra emlékeztet (Poeltenberg, Vécsey, Damjanich, Török, Nagysándor, Aulich, Knezicé, Leiningen - Westenburg).

Ami az ismeretlen szerzőt így megrendítette, alighanem az a tény, hogy szemtanúként szembesült azzal a történelemben sajnos nem ritka igazságtalansággal, amikor a törvény- és esküszegők ítélkeznek a törvényt és esküt megtartók fölött.

1848 tavaszán a magyar országgyűlés az összes akkori törvényt betartva terjesztette föl az akkori uralkodóhoz azt a felirati javaslatot, mely többek között tartalmazta a felelős magyar kormány megalakítását, benne a hadügyminisztériummal. Amikor ezt V. Ferdinánd április 11-én aláírta, kötelezettséget vállalt betartására (ha úgy tetszik, esküt tett).

Az alakuló magyar hadsereg minden tisztjét, köztük a tizenhármakat is királyi ellenjegyzés (megerősítés) mellett nevezte ki a magyar hadügyminiszter. A tizenhárom tábornok nagy-

részt tényleges hivatásos katona (néhányan szolgálaton kívüliek). Jó részük nem is magyar, vagy legfeljebb születési helye köti Magyarországhoz. A birodalom nemzetek feletti katonai kasztjának tagjai, mennek, ahová vezénylik őket, teszik, amire parancsot kapnak. Ami közös bennük: becsületes, szótartó emberek. Akkor, 1848 tavaszán, nyarán Magyarországra vezényelték őket, a magyar hadügyminiszter alárendeltségébe, és azt parancsolták nekik: tegyenek esküt a magyar alkotmányra. Katonaemberek voltak, engedelmeskedtek. És megtartották az esküt mindhalálig.

És ez volt halálos bűnük azok szemében, akik a törvényt csak papírrongynak tartották, akik saját erkölcsiségüket fölé helyezték a mindenkire nézve kötelező erkölcsiségnek, akik úgy gondolták, hogy a kiválasztottakra más erkölcsi szabályok vonatkoznak.

A magyar szabadságharc hősi harca ezt a gondolkodásmódot helyezte hatályon kívül egyszer s mindenkorra. És törvénybe iktatta: mindenkire nézve kötelező a szótartás, az eskü, a törvény mindenkit kötelez. A tizenhármak vérükkel pecsételték meg ezt az erkölcsi parancsot, a nemzet hálás emlékezete pedig igazságot szolgáltatott nekik. Vajon az ünnepi igazságszolgáltatás mikor adja át majd helyét a mindennapinak, az általánossá váló törvénytisztelőnek, szótartásnak?

Heltai Miklós

Átvéve az ESE Híradó 2003 októberi számából.

Az elfelejtett forradalom

Október 23. nemzeti ünnepünk, hogyan lehet akkor azt írni róla, hogy elfelejtett ünnep lett ez a nap? Igaz, hogy évtizedeken át, feledtetni próbálták velünk, és még suttogva is ritkán mondtuk ki a nevét, és jól felfogott, pillanatnyi érdekből a résztvevő apák generációja is csak ritkán beszélt a fiaknak erről a napról, de emléke ma is él. De hogyan? Ünnepeinknek nem a dátumát, hanem a tartalmát szoktuk elfelejteni, pedig minden megemlékező ünnepnek az a célja, hogy számadás legyen a múltrol, a jelenről és a jövőről. Ha a számvetés, a csendes gondolkodás hiányzik belőle, ha a díszletek eltakarják a mondanivalót, hiábavaló időtöltéssé silányul az ünnep.

Először arra gondoltam, hogy arról írok, miért lett ez a nap az egymással rivalizáló, verekedő pártok, világnézetek, politikai elgondolások csata-napja. Úgy gondolom, hogy ez nagyobb elemzést igényel, ami meghaladná ennek a rövid, gondolkodásra indító ünnepi köszöntőnek

a terjedelmét. De gondolkodás közben rádöbentem valamire, amit meg szeretnék önökkel osztani. Csak azt lehet százfélékép-pen magyarázni, aminek a lényegét nem ismerjük. Az igazság soha nem változik, de az igazságot kereső embernek szüntelenül változásra van szüksége. Ez a világ rendje. Csak akkor van baj, ha a változni nem akaró ember, aki elhiteti magáról, hogy az igazság csakis az ő magántulajdona, úgy akar változatlan maradni, hogy az igazságot akarja magához szabni. Az igazságot nem lehet kisajátítani, hiszen minden párt töredék, rész. A kisajátított igazság ezért az ajkukon hazugsággá torzul.

Ezért hát az ünnep az önvizsgálat napja. Nem ünnepi frázisokra, hanem csendes elgondolkodásra, a sokféle részigazság végiggondolására adott idő. Mert a féligazság a világ legveszélyesebb mérge. A képtelen, megtevesztő hazugságról könnyű véleményt mondani, de a féligazságot nem szabad helyeselni, és nem szabad teljesen elvetni. Aki elfogadja a féligazságot kritikátlanul, a hamisság-felét fogadta el, aki pedig elveti, az igazság-felét tagadja meg. Ezért az ünnep nem a jelszavak üvöltözésének a napja, nem is egymás fújozásának ideje, hanem a csendes, egymás megértését kereső gondolkodás alkalmá.

Ötvenhatra visszagondolva, emlékezve azokra, akiket elvesztettünk, akik elhulltak az úton, vallatom akkor 20 esztendőös önmagam. Megjelennek előttem a Petőfi Kör lázas, igazságot kereső vitái. Egy-két kimondott igaz mondat máig belém égetődött. Ott vagyok gondolatban a Bem-szobornál, hallom Darvas Iván hangját, ott állok gondolatban a Sztálin-szobor talapatán. Aztán az első géppisztoly sortűz süvöltése jön elő, meg annak az orosz katonának a hullája, akit a tankok laposra préseltek, mint egy elhasznált konzerves dobozt. Mi volt akkor más?

Talán az, hogy nem üvöltöttünk, hanem énekeltünk. Népdalokat, egymásba karolva, vidám, szabad szívvvel, hiszen mi Kodály szolmizálni tudó, népdalok lelki simogatása között felnövekvő nemzedéke voltunk. (Csak most tudom, hogy ez adott erőt embernek maradni sokszor a ránk zúduló embertelenségben). Nem voltunk dühösek, nem öklöbe szorított kézzel fenyegettünk az égre, hanem felszabadultak és vidámak voltunk. Ez nemcsak emlékeimben él, hanem ezt látom a megmaradt riportképeken. Örültünk, felszabadult örömmel. Beke Katával beszéltem a minap, aki el-

mesélte, hogy hogyan állt félelem nélkül, kislányos bájjal a morc golyósórós páncélaútó elé, és hogyan intette tisztességre a benne ülőket. Mi nem romantikus hősök voltunk, csak felszabadult lelkű emberek. Nem egyformán álmodtuk a jövőt, a múltunk sem volt egyforma, de hittünk abban, hogy a szabadság olyan, mint a korty tiszta víz, meg a falat kenyér. Kijár az embernek azért, hogy ember maradhasson.

Szinte teljesen elfeledkeztünk arról, hogy nem mi kezdtük löni egymást. Azért vonultunk egymásba karolva, hogy a provokátorokat kiszűrjük sorainkból. Csak olyanba karoltunk bele, akit ismertünk. Mi nem egy világhatalom ellen akartunk háborút indítani, csak éreztük a szabadság édes ízét, és ezt nem akartuk elveszíteni. A felénk tornyosuló nagyhatalom provokálta a harcot, mert az erőszaknak szüksége van az erőszakra. Még ma sem látunk a nagyhatalom boszorkánykonyháiba, akik már október 23-ra felvonultatják Budapest külső kerületeiben a szovjet páncélosok százait. Ezt szemtanúként tanúsíthatom.

Azóta több ötvenhatos évfordulót ünnepeltünk. Konferenciákon, kutatóprogramokban dolgozzuk fel azt, ami történt. Emlékezünk a megtorlások gyászos embertelenségére. Elveszített barátainkért, külföldre kallódó, menekült testvéreinkért sokszor gyújtottunk gyertyát halottak napján. A forradalomról egészen biztosan ma többet tudunk, mint ötven esztendővel ezelőtt, amikor egymásba karolva, nótázva meneteltünk. De az egymásra acsarkodó vitáinkban, a hatalomért folyó küzdelemben ennek a napnak a lelke veszett el. A szabadság egymást tisztelő, megértésre törekvő öröme. Ezért lett elfelejtett ünnep október 23. A nap, az esemény, az ünnep külső „héja” megvan, de a tartalom, jaj, nagyon hiányzik!

Pedagógus vagyok, tehát gyógyíthatatlanul optimista. Ezért hát minden október 23-án, amíg életet ad a Jóisten elmondok, ahol tudom, hogy volt egyszer egy nap, amikor felszabadult örömmel nem féltünk, hanem reménykedtünk, és tanultuk egymás jóra igyekvő erőfeszítéseit megérteni, megbecsülni.

*Dr. Szigeti Jenő, habil. egyetemi tanár
Átvéve az ESE Híradó 2006. októberi számából.*

Házi- és gyermekorvosok Pécelen

Orvosi rendelő

Címe: Pécel, Pesti út 6.

Közös hívószámok:

28/547-235, 28/547-236, 28/455-611, 28/ 66-2070

Nyomógombos készülékről elérhető mellékek:

- 1 Dr. Perlaki Mária gyermekorvos
- 2 Dr. Horváth Mária gyermekorvos
- 3 Dr. Török Jolán gyermek fogorvos
- 4 Védőnők
- 5 Dr. Herkutz Zoltán felnőtt háziorvos
- 6 Reumatológia (Dr. Schannen Zoltán) és fizioterápia
- 7 Labor
- 8 Ügyelet
- 9 Fogászat – felnőtt (Dr. Rác Katalin és Dr. Tamás Ágnes)

A beválasztás reggel 8 órától 18 óráig működik.

Az ügyelet hétköznap 18 órától reggel 8-ig, hétvégén és ünnepnapokon folyamatosan működik. Éjszaka, hétvégén és ünnepnapokon minden telefonszám az ügyeletet csöngeti.

Házi orvosok rendelési ideje

Dr. Ray Péter (telefon: 28/547-225, 28/66-2071)

hétfő, szerda, péntek (páratlan héten): 13:00 - 17:00

kedd, csütörtök, péntek (páros héten): 8:00 - 12:00

Dr. Benkő Julianna (telefon: 28/547-226, 28/66-2072)

hétfő, szerda, péntek (páratlan héten): 9:00 - 13:00

kedd, csütörtök, péntek (páros héten): 14:00 - 18:00

Dr. Gróznér István (telefon: 28/547-226, 28/66-2072)

hétfő, szerda, péntek (páratlan héten): 14:00 - 18:00

kedd, csütörtök, péntek (páros héten): 8:00 - 13:00

Dr. Herkutz Zoltán (telefon: közös hívószámok 5-ös mellékén)

hétfő, szerda, péntek (páratlan héten): 8:00 - 12:00

kedd, csütörtök, péntek (páros héten): 13:00 - 17:00

Gyermekorvosok rendelési ideje

Dr. Horváth Mária

Betegrendelés:

hétfő, szerda, péntek (páratlan hét): 15.00 - 18.00

kedd: 8.00 - 11.00

csütörtök, péntek (páros hét): 8.00 - 12.00

Tanácsadás:

hétfő: 12.00 - 14.30

szerda: 13.00 - 14.00

Időpont a tanácsadás (4-es mellék) és a betegrendelés (2-es mellék) alatt kérhető a 28/547-236-os telefonszámon.

Dr. Perlaki Mónika

Betegrendelés:

hétfő: 8.00 - 11.00

kedd, péntek (páros hét): 15.00 - 18.00

szerda, péntek (páratlan hét): 8.00 - 12.00

csütörtök: 15.00 - 18.00

Tanácsadás:

kedd: 12.00 - 15.00

Időpont a tanácsadás (4-es mellék) és a betegrendelés (1-es mellék) alatt kérhető a 28/547-236-os telefonszámon.

Dr. Takács Györgyi családi orvos, belgyógyász, foglalkozásegészségügyi alapellátás

Címe: Pécel, Kölcsey u. 6.

mobil: (20) 996 7255, **vezeték tel.:** (28)788-801

Rendelési idő:

hétfő, szerda, péntek (páratlan héten): 9-13 óra

kedd, csütörtök, péntek (páros héten): 14-18 óra

Ráday-kastély

21 19 Pécel, Kálvin tér 1.

Tel.: 06-28/453-354, Fax: 06-28/455-446

e-mail: radaykastely@gmail.com

Októberben a péceli Ráday-kastély két programmal várja a vendégeket.

Gedeon-nap

A hagyományos „Gedeon-nap” az idén **2011. október 16-án 14.00 órai** kezdettel kerül megrendezésre, melyen a Ráday-kastélyban immár szintén hagyományosnak számító „Könyvbiennálé és kiállítás” megnyitójára várjuk az érdeklődőket. Az ünnepélyes megnyitón közreműködik Kassai István Liszt Ferenc-díjas zongoraművész.

Ünnepi megemlékezés

A másik programra **2011. október 22-én** szombaton kerül sor, melyen egy **ünnepélyes műsoros est** keretében megemlékezünk az 1956-os forradalom 55. évfordulójáról.

A rendezvények részletes ismertetését rövidesen olvashatják a www.muemlekek.hu honlapon.

Szüreti multság

A felvétel egy szüreti multságon készült, a hátoldalon olvasható írás szerint 1936. október 11-én Pécelen. Sajnos nem tudjuk, kik láthatóak rajta. Kérjük, jelentkezzen szerkesztőségünknel, ha a felvétellel kapcsolatban információkkal tud szolgálni! Örömmel tennénk azt közzé.

a szerkesztő

Terveinket sikerült megvalósítani

Interjú Széplaki Ágnessel, a Szamóca Gyermeikház vezetőjével

A Szamóca Gyermeikház a péceli gyermekes családok életében egy meghatározó momentum, hiszen legyen szó városi rendezvényről, bababörzéről vagy gyerekprogramokról, rájuk mindig lehet számítani. Figyelve az igényekre, törekszenek a legjobbat nyújtani gyermekeinknek. Az elmúlt két évet értékelve beszélgettem Széplaki Ágival.

– Idén töltötte be a Szamóca Gyermeikház a második évét, hogyan értékeled az elmúlt időszakot?

– Nagyon mozgalmas és tartalmas időszak volt. Nagy tervekkel indultunk, és sikerült még azokat is felülmúlni. Játsszínházként kezdtük, aztán jötték sorra életkoronként a foglalkozások gyerekeknek és felnőtteknek. Az eredeti célunk, a gyerekek komplex fejlesztésének megoldása is szépen beindul, egész kis team (gyógypedagógus, logopédus, pszichológus, mozgásterapeuta) várja itt a segítségre szoruló szülőket és gyerekeket. Szülői kezdeményezésre az elmúlt évben „Szamóca bölcsi” néven gyermekfelügyeletet indítottunk, ami mára szépen kinőtte magát.

A Szemere aulájában szervezett zumba foglalkozásokkal pedig eddig nem látott tömegeket sikerült megmozdítanunk ☺

– Elköltöztetek a Szemere Általános Iskolából, miben más ez az új környezet?

– A Szemere Pál utca 4. szám alatti magáningatlant sikerült kibérelnünk, ahol nem kell senkivel sem osztozkodnunk a helyen, egyedül vagyunk. A házat sikerült pár hónap alatt „szamócásítanunk”, a hangulat családias. Továbbra is tágas játszótér várja a bölcsődés gyerekeket, a foglalkozások pedig a tornateremben kapnak helyet.

– Újdonság a Ringató, pontosan milyen foglalkozás ez?

– A cél, hogy a kismamák megtanuljanak egy könnyen énekelhető, de a kodályi elvekhez hű, zeneileg értékes dalanyagot. Ismerkedjenek meg magyar mondókákkal, mozgásos, ölbeli játékokkal.

– Milyen programokkal várjátok még a szülőket és gyermekeket?

– Évszaknak és ünnepeknek megfelelően családi közös délutá-

nokat szervezünk. Október 28-án 16 órától tökfáragás, novemberben Márton-napi vigasságok, decemberben adventi koszorú készítése.

– Mesélj egy picit a terveitekről!

– Tavasszal ismét nagyobb koncertekkel, rendezvényekkel szeretnénk megmozgatni a város és a kistérség kisgyerekes család-jait. A nagy népszerűségekre való tekintettel kéthavi rendszerességgel szervezünk majd bababörzét.

Mogorósi Zsuzsa és a gyerekek nyári táborban

– Az év utolsó felében lesz valamilyen nagyobb esemény, rendezvény, amelyre felhívnád a szülőök figyelmét?

– Október 15-én az Ametiszt Bábszínház Hamupipőke című bábelőadása. November 19-én bababörzét szervezünk a Szemere Iskola aulájában. December 10-én Moha és Páfrány téli kalandjai című bábelőadás.

Cseri Katalin

Mesemondó verseny a Ráday-kastélyban

Fáy András születésének 225. évfordulója tiszteletére a Magyar Irodalmi Hagyományápolók Országos Egyesülete a Műemlékek Nemzeti Gondnokságával és Pécel Város Önkormányzatával mesemondó versenyt hirdetett. A zsűri elnöke dr. Sirató Ildikó színháztörténész, tagjai: Katulic László grafikusművész és Balázné Polgár Judit meseíró voltak.

Két mesével jelentkezhetnek a diákok 6 éves kortól. Ezek közül az egyiket Fáy András vagy a 125 éve született Kriza János gyűjtéséből kérték a szervezők, így emlékezve a második, erdélyi mesegyűjtemény létrehozójára is. Huszonegy jelentkező jött el szeptember 17-én a Ráday-kastélyba, Vásárosnaménytől Sárbogárdon át Veszprémig, Nagykőrösről egyenesen tizenhatan.

Két korosztályban tartottuk a versenyt, 6-10 éves korig és 11-14 éves korig. Egy 15 éves versenyzőnk különdíjat kapott, mivel koránál fogva már jóval érettebb, kiforrottabb produkciót nyújtott. A két kategóriában az első három helyezett mellett a negyedik legjobbak is jutalmat kaptak. Nagyszerű produkciókat hallottunk, a zsűri nehéz döntések elé került.

A verseny után Pécel vendégül látta a résztvevőket, a Ráday-kastély kiállításainak megtekintését követően közösen koszorút helyeztünk el a Fáy Iskola területén lévő Fáy-kastély falán a májusban avatott emléktáblánál.

Birck Edit

Magyar Irodalmi Hagyományápolók Országos Egyesülete
Átvéve a www.peceli-hirhatar.hu

Liszt-hangverseny

Liszt Ferenc születésének 200. évfordulója tiszteletére ország-szerte számos koncertet rendeznek. Szeptember 4-én Pécelen is volt egy, és nem is akármilyen! Király Csaba Liszt-díjas zongora- és orgonaművész adott zongoraestet a Ráday-kastély dísztermében.

Ha a hangverseny idején lenéztek az égi mezőkről a Ráday család legrangosabb tagjai, első Pál és első Gedeon, örömmel nyug-

Király Csaba zongoraművész

tázhatták, hogy a kastély világszínvonalú rendezvénynek ad otthont. A magyar kultúra lelkes pártfogóiként örülhettek, mert egyik legnagyobb zeneszerzőnk egyik legkiválóbb tolmácsolója ült a zongoránál.

Király Csaba nem ismeretlen Pécelen. Kezdként a Zeneiskolában működött. Tehetsége később számos nagy nemzetközi ver-

Kovács Sándor és a koncert közönsége

seny győzteseként érvényesült. Aki ott volt a koncerten, megérti, miért lett a világ valamennyi rangos hangversenytermében megbecsült vendég. Játéka csupa tűz és élet. Eggyé válik az előadott darabbal, és hallgatóságát is magával ragadja.

Kovács Sándor, akit a Bartók Rádióból ismerhetünk, néhány jól irányzott mondattal segítette a remekművek megértésében. Megtudhattuk azt is, azért maradt a nyolc darabból csak három a második részre, mert a 8 fele 3! Függőlegesen, ugyebár! Szóval két zenei élmény között még nevehettünk is.

A nagyszerű élményt nyújtó rendezvényt a Péceli Parnasszus Alapítvány szervezte. A kastély megtelt az aranyidők szellemiségével, aki ott volt, tudja, mert átérezhette.

A felsőfok használata nem túlzás, hanem a valóság hú tükre.

-i -n (Fotók: Barta Zoltán).

Finnekkal a Hargitán

Kolozsvár főterén

Szeptember első napjaiban hat napos erdélyi kiránduláson vettek részt a Péceli Magyar-Finn Baráti Kör tagjai, ismerősei és 9 finn barátunk Pécel testvérvárosából, Iisalmiból. Jelenik Tibor a Péceli Hírhatár kérésére számolt be az utazásról:

Az első napon Nagyvárad és Kolozsvár jelentősebb nevezetességeit tekintettük meg. Szállásunk Kolozsvártól tíz kilométerre lévő kis hegyi faluban, Szucsányon családoznál volt. Sajnálatos baleset árnyékolta be az első napot. Idős barátunk

Békás-szoros

felesége Kolozsvár főterén elesett, és lábát törte, így nekik másnap vissza kellett térni Magyarországra.

Reggel a helyi csorda kolompjainak és csengőinek hangjára ébredtünk, és indultunk tovább Marosvásárhelyre. Itt is volt bőven látnivaló, a Teleki Téka kivételével, amely sajnos hosszú ideje zárva tart, szinte mindent megnéztünk. Késő délután indultunk szálláshelyünkre, a Székelyudvarhely melletti kis hegyi faluba, Tibódra.

Tibódon Szőke Lajos várt bennünket európai színvonalú panziójában hideg pálinkával, meleg vacsorával és sok-sok szeretettel.

Innen aztán csillagtúraszerűen ellátogattunk a környék nevezetes pontjaira, megcsodálva a történelmi Magyarország romantikus tájait.

Énekeltünk Farkaslakán Tamási Áron sírjánál, Orbán Balázs

sírjánál Szejkefűdön, a Hargita legmagasabb csúcsán a kitűzött magyar és Árpád-sávos zászlót körülállva, kézen fogva.

Korondon munka közben láthattunk egy helyi fazekas mestert, utána a parajdi sóbányába látogattunk el. A Békás-szoros az egyébként nagy sziklákhöz szokott finneket is lenyűgözte. Csikszeredán megnéztük a Mária Kegyetemplomot majd a Makovecz-templomot is. Kiemelkedő volt a búcsúest hangulata, tréfás társasjátékokkal szórakoztattuk egymást. Már a vacsorára megérkezett Vass Laci és zenekara, akik aztán hajnalig húzták a talp alá valót. Az est legfelemelőbb pillanatát akkor éltük át, amikor finn barátaink elénekelték a „Honfoglalás” című film nevezetes betétdalát Vass Laci és zenekara kíséretével.

Jelenik Tibor

*Péceli Magyar-Finn Baráti Kör
fotók: Sváb Mihályné*

Találkozás Csernok Attilával

Csernok Attila íróval találkozhattak az érdeklődők szeptember 23-án az Egymást Segítő Egyesület (ESE) Teréz anya termében. Csernok Attila A komáromi pontonhíd, A valóság erejével című kötetek folytatásaként nemrégiben megjelentette Mint patak a sziklák közt című könyvét.

A szerző egy Ludovikát végzett állatorvos örnagy fiaként 1945 után gazdasági tanulmányokat végzett, és a Statisztikai Hivatalban dolgozott, majd a Gazdasági Bizottság titkárságának vezetőjeként az 1968-ban kezdődött reform kialakításában vett részt. 1973-tól a Magyar Nemzeti Bank elnökhelyetteseként az iparpolitika alakításában jutott számára jelentős szerep. Erről a posztról a nyolcvanas évek elején leköszönt, mert úgy érezte, nem ért többé egyet a hivatalos pénzpolitikával. Ezután került a Medicor brazil leányvállalatához, és több mint két évtizeden át irányította az önállóvá vált céget.

Az író-olvasó találkozó Skuczai Lászlónak, a Ráday Pál Gimnázium történelemtanárának üdvözlő szavaival és az íróhoz intézett kérdéseivel kezdődött. Csernok Attila válaszában elmondta, könyveinek megírásával célja volt, hogy figyelmeztessen a magyar önismeret hibáira, a történelmi legendák ellentmondásaira.

A bevezető gondolatok után élénk beszélgetés kezdődött az író és a jelenlévők közt. Érdekes volt hallani a tények felsorolását,

az adatok, a számok alapján sorolt összefüggéseket, a levont következtetéseket. A késő estébe nyúló beszélgetés végén Gulyásné Zsuzsa kis ajándékkal köszönte meg az írónak, hogy eljött közeink Pécelre.

Csernok Attila harmadik, Mint patak a sziklák közt című kötetének borítóján található gondolataival ajánlom figyelmükbe a könyvet:

„Egy Magyarországnak van.

Előző két könyvemet rokonszenv és egyetértés mellett indult fogadta. A névvel vagy névtelenül írt elutasító vélemények kendőzés nélkül mutatták, hogy honfitársaink számottevő része legendákban hisz, nem ismeri saját történelmét. E kötettel folytatom, amit elkezdtem. Adatok, érvek sokasága bővíti az ismereteket, segíti az olvasót, hogy a múltunkról szóló legendák helyett a történelemmel ismerkedjen. Első részében az ismeretek hiánya és az előítélet okozta téveszmék, a minden alapot nélkülöző hiedelmek ellen érvelek. A Károlyi Mihály igazságáról és az Erdélyről szóló fejezetek például hiteles képet adnak Nagy-Magyarország felbomlása, a trianoni béke hátteréről. A romániai (erdélyi) és szlovákiai (csallóközi) írások a magyar kisebbség, az együttélés mai gondjairól tudósítanak.

Ismerd meg hazádat. Ne csak a tájait, a történelmét is.

A második részben arra keresem a választ: mi történt velünk az elmúlt húsz évben? Mi módon jutottunk ide? Ehhez a rasszista és sovíniszta indulat fertőzte, egymással is ellenséges, jelentős részében tudatlan, nyomorgó, utat vesztett néphez. Arról a korról írok, amelyben e nép és választott vezetői, együtt ismerkedtünk a demokráciával és a piacgazdasággal. Ám a szabadság mámora közben lebecsültük a veszélyt, hogy a társadalomban a háború után törvényen kívül helyezett szélsőjobboldali nézetek terjednek. Közös a felelősség. A tévutakat, a hatalom birtoklásának vágyát, a jóra való restséget nem könnyű, ám el kell ismerni. A korlátlan hatalom részegítő tudata mellett a jövőről, társadalomról és gazdaságról is gondolkodni kell. Hogyan lehet a gyűlölködőket meggyőzni, gyógyítani? A szétvert magyar gazdaságot okosan újjáépíteni? Hárommillió tanulatlan honfitársunkat felmelegíteni a nyomorból? Beszélünk kellene egymással, mert ma nincs és e nélkül nem is lesz egységes nemzet.

Hazafias és vallásos szólamokkal bőven el vagyunk látva. A népnek munka és kenyér kell.”

Apróné Orosz Margit

Csernok Attila és Skuczai László

Sikeres főzőverseny, nyolcadszor

Némethy Mária, az ESE elnöke

Nyolcadik alkalommal rendeztük meg az ESE Alemany Erzsébet Segítő Házunk kertjében főzőversenyünket szeptember 16-án. Az előző évek sikere a város lakosságát arra ösztökélte, hogy minél többen jelentkezzenek a versenyre. Tizennyolc csapat jelentkezett, a 18. fél órával a kezdés előtt, de őket is szeretettel fogadtuk.

Ragyogó napra ébredtünk, és a terep előkészítés után vártuk a versenyzőket. A köszöntés, tűzgyújtás után mindenki sürgött-forgott. A csapatok megkapták a ház ajándékát: 1-1 fidres-fodros köténykét.

A zenét Várnai Attila önkéntes támogatónk szolgáltatta, így a hangulatra panasz nem lehetett.

A zsűri folyamatosan figyelt, kóstolt és jegyzetelt. Itt köszönöm meg Fogarasiné Deák Valika, Mészáros Piroska, Verseczkyné Sziki Éva, Nagy Erzsike és Könczöl Gábor zsűritagok odafigyelő, hozzáértő munkáját.

Hatvani Miklós, Isaszeg polgármestere

A rendezvényen megemlékeztünk a tíz évvel ezelőtti eseményről, amikor az akkori képviselő-testület dr. Tóthné Pacs Vera polgármester vezetésével az Egymást Segítő Egyesületnek adta a jelenlegi telephely 1 hektáros területét. Némethy Mária elnök asszony rövid beszédében köszönte meg a jelenlévő dr. Tóthné Pacs Veronikának az akkori döntést, és felsorolta a Segítő Házban működő intézményeket, szolgáltatásokat.

Hatvani Miklós, a város jelenlegi polgármestere is szót kért. Meltatta az ESE munkáját, és örömmel emlékezett, hogy a 10 évvel

ezelőtti döntéskor ő is a képviselő-testület tagja volt, így részese lehetett ennek a döntésnek, melynek gyümölcsét itt ma láthatjuk, és Isaszeg város ezzel részese lehet a gyönyörű létesítménynek.

A megemlékezés ünnepessé tételéhez hozzájárult, hogy a főzőversenyen résztvevő Isaszegi Asszonykórus – akik jó néhány száz különböző töltelékű (diós, almás, szőlős, lekváros, túrós, kakaós, mákos, pudingos stb.) palacsintával készültek – énekükkel emelték a délután hangulatát. Ezt fokozta a Csatangoló Táncegyüttes fellépése, akik már korábban bejelentkeztek, hogy szívesen tartanak egy rövid bemutatót – táncuk fergeteges sikert aratott.

Nagy örömeinkre szolgált, hogy meghívásunknak most eleget tett Gulyka József atya, aki rendszeres lelki segítőtje Segítő Házunk

Kisné Erzsike és a zsűri

lakóinak. Itt említem meg, hogy az ápoló otthon lakói is indultak a versenyen, nagyon sikeresen. Sok hozzátartozó eljött erre a szeptemberi programra, és együtt vigadoztunk.

Néhány szó a csapatokról, helyezésekről, ételekről:

1. helyezést kaptak:

A **Szomszédok** csapat „Szomszédok kedvence” néven különleges gulyásleves készítettek fokhagymás kiflivel tálalva és apró fánkocskákat különböző ízesítéssel. Kiemelném, hogy helyben dagasztották, nyújtották, bográcsban sütötték a tésztaféléket is.

Hami és barátai „Jászági tokány”-t készítettek, ami marha- és birkahúsból készült, fenséges ízű volt.

Az **Ügyi csapat** „Gombócleves”-t és harcsapörköltet készített

Gulyka atya megajándékozza a zsűri tagokat a főzőversenyen.

túrós csuszával. A csapat a két étellel idén is kivívta a zsűri elismerését.

Siki Papa diszkoszban, lebbencságyon sütötte a libakolbászos csirkeemellet, és készített még tócsnit (mackó) – almás-tejszínes snidlinges és sokfűszeres, tejfölös fokhagymás mártással tálalva. Egyedi készítésű ételkülönlegességek.

Az Isaszegi Önkormányzat „Szőlős gazda kedvence” fantázia-névű ételle többféle gyümölccsel kiegészített gulyás-pörkölt volt, ízléses tálalással.

Az ISA-GASZTRO Hagományörző Egyesület „Katonapalagyi betyárgulyás”-t főzött. Kiemelt tálalással, kínálással, hagyományörző betyáröltözékben történt a felvonulás a zsűri elé.

Az Odakozmálunk „Káposztás bab, füstölt csülökkel” nevű ételt készített. Kreatív tálalási, díszítési módszerük: zöldségekből készült, ehető evőeszközök – elnyerte mindenki tetszését.

A Kelmemesterek „Cigánytészta” ételle fantasztikus készítési móddal készült, csirkehúsos, lecsós tészta.

AZ Isaszegi Asszonykórus

A Fülesek csapata „Szabolcsi töltött káposzta – háromféle töltelékkel (rizs, köles, kukoricadara)” étke; amit feltétlenül meg kell említenem, hogy három szimpatikus fiatalember főzött.

A Bikavér csapat „Csülkös bablevés”-e rózsaszírommal szórt tálca volt tálalva.

A Hamvas őszibarack „Tordasi káposztá”-ja is igen jól sikerült. Ápoló Otthonunk lakói nagyon finomat főztek.

Az Árusok csapata „Tarhonyás csirkejava” ételénél a zsűri kiemelte a tarhonya igazi házias jellegét.

A Barátok közt „Sörös gulyás knédli” különlegessége a házi-lag készült knédli – szlovák eredetű tésztaféle – volt.

BB és Bandája „Bográcsos pörkölt cigányosan” nevű ételt készítettek, mellé házi készítésű kenyeret szolgáltak fel.

A zsűri nehéz helyzetben volt, mert minden étel nagyon finom, jóízű volt, odafigyeléssel készült. Minden csapat kapott az oklevél mellé ajándékot, az első helyezettek 1-1 üveg bort is. A helyi konyha dolgozóit Fogarasiné Deák Valika ajándékozta meg egy üveg itallal.

Készül a "Jászágó tokány"

Az 50-esek Klubja ételének neve: „Fokhagymás gulyás Mari-ka néni módra”. Borjúlábszárból készült tárkonyos, sok fűszeres, gazdag leves volt.

Különdíjat kaptak az Asszonykórus a fantasztikus mennyiségben, sokféle töltelékkel készült palacsintákért, melyeket a zsűrinek énekszóval és verssel tállaltak.

A Csatangoló Táncegyüttes

2. helyezést kaptak:

A Sokadalom „Chilis bab” nevű, pikánsan csípős ételle.

A Nyert-ESE-k „Slambuc isaszegi módra rozsmaring díszítés-sel” ételle.

Várnai Attila és Gulyka József

A tánc és a mulatság az eredményhirdetés után is folytatódott. Köszönjük mindenkinek, hogy eljött, hogy a versenyen való részvétellel, műsorral, zenével, adománnyal hozzájárult a sikeres rendezvény lebonyolításához, hangulatához.

Adományozóink voltak, köszönjük a hozzájárulást: Hatvani Miklós, Várnai Attila, Könczöl Gábor, Árkus Bt., Vajda Tamás, Pécel és Vidéke Takarékszövetkezet, Bodnár István, Valkony Antal.

Remélem, jövőre is sokan eljönnek.

Kisné Erzsé

Liszt Ferenc III. rész

Liszt Ferenc a XIX. század egyik legnagyobb zongoraművésze, merészen újító zeneszerző, karmester, zenei író, nagy hatású pedagógus. Magyarország hűségese szülötteként nyitott volt számos más európai ország kultúrája iránt is, amelyekkel mozgalmas élete során kapcsolatba került, mindenütt jelentősen hozzájárult a zenei kultúra fejlődéséhez.

Liszt Ferenc (Munkácsy Mihály festménye – 1886)

„A jövő zenésze”

Ez volt Liszt weimari vezérgondolata, célja: „a Zene megújítása a Költészettel való bensőbb szövetség által.” Ezért harcolt karmesteri tevékenységével, műveivel, írásaival.

A konzervatív irányzat hívei, így Brahms is elhatárolódtak Liszttől és újnemet iskolájától, a jövő zenészeinek gúnyolták őket.

Liszt 1861-ben csalódottan elhagyta Weimart.

Bár meghiúsult Carolyne-nal Rómában tervezett házasságkötése is (esküvőre készültek, de a pápa ezt az utolsó pillanatba megakadályozta), mégis letelepedett az Örök Városban, hogy nyugalmat leljen újabb, az egyházi zenével kapcsolatos célkitűzéseinek megvalósításához.

Az egyházi zene szolgálatában

A vallásos érzület Lisztet egész életében végigkísérte.

Rómába költözve, az 1860-as években különösen az egyházi zene megreformálása foglalkoztatta. Vallásos műveiben mély átéléssel, egyéni módon ötvözte az ősi hagyományokat az új formái megoldásokkal és az új harmóniavilággal.

Liszt szorosan kötődött Assisi Szent Ferenc rendjéhez, amelynek világi ágába 1858-ban Pesten iktatták be. Római éveiben kezdte írni kantátáját Szent Ferenc Naphimnuszára.

1865 júliusában Liszt a Vatikánban felvette az egyházi rend alsóbb fokozatait.

Fontos egyházi műve a Szent Erzsébet legendája (oratórium), melynek ősbemutatóját Pesten, a Vigadóban vezényli 1865. augusztus 15-én.

A Krisztus című oratóriuma szólóénekesekre, vegyeskarra és zenekarra (1866) részben bibliai, részben katolikus szertartási

szövegekre íródik. E mű három nagy egységre tagolódik: Karácsonyi oratórium – Vízkereszt után – Passió és feltámadás.

1867. június 8-án volt a bemutatója a Mátyás templomban magyar stílusú Koronázási miséjének I. Ferenc József és Erzsébet magyar királlyá koronázásakor.

Erősödő kapcsolatok a hazával

Az 1867 után a fejlődésnek indult Magyarországon egyre inkább szerették volna Liszt Ferencet hazájához kötni. Ennek az óhajnak ő is szívesen eleget tett.

1869-től már évente visszatért, és egyre több szerepet vállalt a magyar zenei életben. 1871-ben állandó lakást is bérelt Pesten (ma ez a lakás a Liszt Ferenc Emlékmúzeumnak ad otthont).

1869-től kezdve Liszt ismét sokat utazott, de alapvetően három város: Weimar, Róma és Pest között osztotta meg életét.

Liszt Ferenc tisztelői körében munkássága ötvenéves jubileuma alkalmából, 1873

Mindenütt tanítványok vették körül, akik a világ minden részéről sereglettek hozzá.

Budapest 1875-ben megnyílt a Zeneakadémia, melynek elnöke és a legkiválóbb növendékek tanára lett. Liszt ingyen oktatott a Zeneakadémián és szolgálati lakásában. Távollétében Erkel Ferenc helyettesítette.

Az idős zeneszerző

1870-ben kantátát komponált Beethoven születésének 100. évfordulójára. Ezt a művet is és Beethoven IX. szimfóniáját is elvezényelte Pesten zenei eszményképének centenáriumán.

Az 1870-es években hosszán dolgozott meditatív passiózenén, a Via Crucis-on (A Kereszt útja).

Liszt utolsó négy magyar rapszódiája messze került az 1850-es években kiadott rapszódiák csillogó virtuozitásától. Az 1885-ben Ábrányi Kornél dallamára komponált XIX. Magyar rapszódiában az idős Liszt szikár feldolgozása szinte idézőjelbe teszi a korábbi sikerdarabok hatásos elemeit.

Az idős, beteg Liszt 1886. májusi levelében írja, hogy érzi

közeli halálát: „Már több mint félig megvakultam. Talán a többi sem várat soká magára...”

1886. július 31-én Bayreuth-ban hunyt el.

Epilógus

Liszt élete nagy részét távol töltötte szülőföldjétől, mégis ragaszkodott magyar állampolgárságához és magyar hazájához.

Anyanyelve német volt, legszívesebben franciául írt és beszélt, de számtalanszor kinyilvánította, hogy magyarnak tekinti magát.

„Engedtessek meg nekem, hogy a magyar nyelvben való sajnálatos tudatlanságom ellenére magyar maradjak, és ennek megfelelően odaadóan elő kívánjam mozdítani a magyar zene-kultúra ügyét.” (Liszt leveléből Augusz Antal bárónak, Weimar)

Bartók Béla (aki Thomán István, egykori Liszt-tanítvány növendéke és tanárútóda volt a Zeneakadémián) 1936-ban a Magyar Tudományos Akadémián tartott székfoglaló beszédében ekképp nyilatkozik Liszt magyarságáról: „Ebben a kérdésben a döntő szó magáé Liszté, aki számtalanszor vallotta magát magyarnak. Egy Liszt Ferencnek az egész világ részéről kijár az, hogy ebbéli akaratát tudomásul vegyék, és annak ne mondjanak ellent.”

Eckhardt Mária,

a Liszt Ferenc Emlékmúzeum és Kutatóközpont vezetőjének írása nyomán

R. Faragó Zsuzsanna,

a péceli Városi Zeneiskola tanára

Liszt Ferenc Emlékmúzeum és Kutatóközpont

1064 Budapest, VI. ker. Vörösmarty u. 35.

Tel.: (+36 1) 322-9804

Fax: (+36 1) 413-1526

E-mail: info@lisztmuseum.hu

Honlap: www.lisztmuseum.hu

Nyitvatartás:

Hétfő-péntek: 10-18 óra

Szombat: 09-17 óra

Anekdoták Lisztről

Ismeretes, mennyire segítőkész volt Liszt az ifjú tehetségekkel. De ha tehetségtelenek vagy alkalmatlanok megpróbálták a közelébe férközni, türelmetlen, haragos, sőt durva lett. Felix Weingartner, a híres karmester elbeszélése szerint egy fiatalember gyatra játéka annyira felingerelte, hogy a kottákat lesodorta a zongoráról, és dührohámot kapott:

– Mit gondol, én nem arra vagyok itt, hogy a maga szennyes fehérneműjét kimossam!

De nem mindig nyilatkozott meg a haragja ilyen szélsőséges módon. Egy alkalommal, amikor egy fiatal hölgy dilettáns Chopin-játéka csaknem kétségbeesésbe kergette, a kezét áldóan a hölgy fejére téve így szólt:

– Kedvesem, minél előbb menjen férjhez! A viszontlátásra!

Egy Ferenc József császárnál tartott zártkörű hangversenyen Liszt Ferenc eljátszotta a Rákóczi-induló saját változatát annak ellenére, hogy a Habsburg-birodalomban ez a legszigorúbban tilos volt.

A jelenlévő rendőrfőnök elsápadt, de a császár egyáltalán nem ütközött meg rajta, sőt lelkesen tapsolt, és rögtön újra akarta hallani.

– Tudják, soha sincs alkalmam, hogy ezt a ragyogó zenét halljam – magyarázta.

Egy fiatal zongoraművész nő a nagyobb közönség reményében Liszt-tanítványként hirdette magát berlini koncertje előtt.

Minthogy még életben nem látta Lisztet, nagyon megrémült, amikor a koncert reggelén azt látta az újságban, hogy az abbé a városba érkezett.

Be kellett hát vallania az igazat, elment hát a szállodába, ahol Liszt lakott. Miután bevezették hozzá, sűrű könnyek között a bocsánatát kérte.

Liszt megkérdezte tőle, mit fog játszani, majd leültette a zongorához, és eljátszatta vele a darabokat. Utána felhívta a figyelmét néhány részletre, végül megpaskolta az arcát, és e szavakkal bocsájtotta útnak:

– Na, most már jogosan mondhatja, kedvesem, hogy Liszt tanítványa.

„Wagnerék nem adták jelét annak, hogy gyászolnak. A lányok feketébe öltöztek, ez volt minden. Titokban azt vártuk, hogy legalább egy fesztivál-program elmarad...”

Legalább a színház tetején lengő zászlót vonták volna be, vagy engedték volna félárbocra. De semmi.

Egyáltalán, semmivel nem tisztelegtek az emléke előtt. Még a fogadások is a szokott módon zajlottak a Wahnfried-villában. Minden arra vallott – szinte szándékosan –, hogy Liszt Ferenc halála nem elég fontos ahhoz, hogy akár egyetlen gyászfátyol is elhomályosítsa a fesztivál dicsőségét.

Soha többé nem tettem be a lábam a Wahnfried-villába.”

Felix Weingartner (1863-1942) német karmester bayreuthi emlékeiből

A jó szó segít

Amikor Kitti felhívta Dorkát telefonon, nagy örömmel hallgatta beszámolóját. Gratulált neki a sikeres felvételihez; zaklatott álmától még a hideg is kirázta. Dórával való beszélgetésüket azonban meghatottan figyelte.

– Tudod, Dorka, az én terapeutám, Andi is nagyon kedves, de mégsem annyira, mint a Te Dórád! Bárcsak nekem is sikerülne szorosabba fonom ezt a kapcsolatot!

– Mióta is lovagolsz nála?

– Viszonylag rövid ideje, pár hónapja csupán. Lehet, furcsának hangzik, de szeretek másoktól tanulni, felnézek azokra, akikről tanulhatok valamit, ilyen kapcsolatokat szeretek magam körül.

– Én is pontosan ilyen vagyok. Ha történik valami érdekes Andival kapcsolatban, el ne mulaszd megosztani velem, nagyon várom a fejleményeket!

Dorka hamarabb hallott híreket, mint gondolta.

Kitti az utóbbi időben észrevette, hogy oktatója nem olyan mosolygós, mint szokott lenni, fáradtabbnak vagy inkább fásultabbnak látszott.

– Andi, ha esetleg tudnék neked segíteni valamiben...

– Köszönöm, aranyos vagy, de nem, ezen magamnak kell túljutnom.

(A tegeződést ne vegyük rossz néven, mivel Andi is viszonylag fiatal, ez természetes, felszabadultabban lehet így kommunikálni, s Kitti sem él vissza a tegeződés adta lehetőséggel.)

Egyik nap a kislány és családja heti bevásárlásukat intézték. Kitti nagyon szerette ezeket az alkalmakat, a nagy bevásárlóközpont akadálymentesített, így kerekesszékekkel is könnyen megközelíthető, bejárható. Sok ott a látnivaló, lehet bémézködni.

Éppen a kis üzletsorok mentén haladtak el, amikor Kitti lelken-dezve felkiáltott:

– Andi, Andi! De jó, hogy találkozunk!

Andi akaratlanul is elmosolyodott, odament a kis társasághoz:

– Szia, Kitti, jó napot kívánok mindenkinek!

Kitti izgatottan fürkészte oktatóját. Milyen jó lenne egy kicsit beszélgetni vele, de ki tudja, talán siet valahova.

– Andi, úgy szeretnék veled egy kicsit beszélgetni, van egy kis időd számomra?

– Tulajdonképpen...

A kislány olyan könnyörögve nézett rá, hogy így folytatta:

– Tulajdonképpen nem rohanok sehova, egy kicsit ki akartam mozdulni otthonról. Hol beszéljünk?

– Jaj de jó!!! Keressünk valami csendesebb helyet, ameddig a családom bevásárol, nyugodtan társaloghatunk.

– Rendben, de nem szeretnék itt aludni! – mosolyodott el Andi.

– Végre, egy kicsit ismét mosolyog! – gondolta Kitti.

Találtak egy viszonylag csendesebb helyet, ahol nyugodtan beszélgethettek.

– Andi, kérdezhetek valamit?

– Persze.

– Talán láttad már a lovas rajzaimat. Ha mégsem, mutathatok neked néhányat? Olyan jó lenne közülük egy párat kirakni a lovardában!

– Ott voltam én is azon a lovas rendezvényen, ahol a képeidet árulták, nagyon ügyes és tehetséges vagy. Ha hozol magaddal néhányat legközelebb, megnézem szívesen.

– De jó! Tudod, az biztos, hogy nem leszek soha lovas világban, de így is sok minden köt a lovakhoz, s az élményeim szerelem a rajzaiban megörökíteni.

– Nagyon jól teszed!

– Egy valamit szeretnék igazán nagyon.

– Mit?

– Azt, hogy ismét olyan mosolygós legyél, mint régen, mert nagyon szeretlek, még hozzá olyanak, amilyen vagy!

Andi félrefordította a fejét, s egy könnyecpet morzsolt el az arcán. Végre ismét visszafordult a kislányhoz:

– Ilyet már nagyon régen nem mondtok nekem senki!

– Pedig ez az igazság. Szeretem, ahogyan foglalkozol velem és másokkal, szeretem, hogy olyan ember vagy, aki egy kis fényt hoz a fogyatékkal élők életébe! Tudom, ez most nagyon komolyan hangzik, talán nem is a korosztályom beszédstílusa ez, de mindig vonzódtam a komolyan gondolkodó felnőttekhez, akikről tanulni lehet, akikre felnézhetek, s Te ilyen vagy!

Andi egy nagyot sóhajtott. Gyengéden nézett Kittire, majd beszélni kezdett:

– Amiket most mondtál, olyan jól estek nekem, mint hervadt virágnak a friss víz, mint minden élőlénynek a napfény. Tudod, nem is olyan komoly a problémám, most, hogy belegendolok. Csupán a jó szó hiányzott! Mostanában csak kritikát kaptam innen is, onnan is. Hiába igyekeztem jót tenni, azt észre sem vették, de a rosszat rögtön szóvá tették... a családomban és a lovardában is. Ha egy napig tartott volna, azt mondtam volna erre, hogy mindenkinek van rossz napja, de ez így megy már hosszabb ideje.

Amikor megkérdeztem, mi bajuk van velem úgy általában, senki nem szólt semmit, csak a vállukat vonogatták. Annyi hangzott csak el, hogy mostanában túl érzékeny vagyok, s hogy ne macerának fogjam fel a dolgokat, hanem tanuljak abból, amiket mondanak nekem.

Amikor mondtad a lovardában, hogy szívesen segítenél nekem, nagyon jól esett, de ott, az adott körülmények között nem mondhattam semmit.

Kitti döbbenet hallgatta oktatóját, megszorította a kezét, majd ezt kérdezte:

– A többi tanítványaid is bántottak és bántanak?

– Dehogy, de tudod, közöttük sok az értelmileg fogyatékos, nem is nagyon beszélgetnek velem.

– Azért szeretnek téged, ugye?

– Igazad van, mert többen szorongatják a kezem, megsimogatják a vállam, valaki még kommunikálni is próbál velem. Igazad van, valahol ragaszkodnak hozzám! Erre eddig nem is gondoltam.

– Sokan szeretünk téged, mint már mondtam, csak azt sajnálom, hogy eddig nem mondtam ezt ki nyíltan. Hiszen a jó szóra mindig szükség van, nekem nagyon sokat jelentenek a kedves szavaid lovaglásaim alkalmával a mai napig is.

– Igazán megérdemled ezeket, látom, mekkora az akaraterőd, mekkora szeretet él benned mások iránt.

Egyébként nem kell nyíltan kimondani az érzéseinket, mert látzik az a másikon.

– Szerintem viszont időnként igenis mondjuk ki, mert erőt ad a mindennapokhoz.

– A mindennapokról jut eszembe, sok a szabadságom, egy pár napot talán kivehetnék. Akkor egy kicsit rendet tehetnék a lelkemben, s mire jössz hozzám lovagolni, addigra friss és kipihent leszek.

– A munkahelyen biztosan hiányolni fognak, s örülnek majd neked, ha visszamész! A családod...

– Ott sincs semmi komoly baj, csak mindenki fáradt, hozzá magával a munkahelyi problémáját, ennyi lehet. Kitti, ha viszont nem invitálsz egy kis beszélgetésre, nem gondoltam volna ezeket végig, s nagyon hálás vagyok neked, hogy meghallgattál. Te olyan más vagy, mint a többi gyerek. Nem vágátál a szavamba, türelmesen végighallgattál, s ez nagyon sokat jelent, tudod? Sokan nem tudják a másikat meghallgatni, csak a saját ügyeikkel vannak elfoglalva.

Ezt, a mások meghallgatását kincsként őrizd, még sokakon segíthetsz ezzel!

Egy már biztos, a mi kapcsolatunk így még szorosabbá vált, örülök, hogy ilyen kis tanítványom van, mint Te!

Dorka, Dorka!– szorongatta Kitti kezében a telefont. – Megtörtént!

Ezzel Kitti mindent elmondott barátnőjének, aki boldogan hallgatta.

– Milyen jó lenne megismerkedni vele!

– Talán egyszer, hamarosan. Ki tudja, találkozhatunk. Nem csak Dórát és Andit ismerhetnénk meg, hanem a fiúk oktatóit is.

– De szép is lenne, reménykedjünk benne, hogy sikerül. Hiszen ha valamit nagyon erősen akarunk, valóra válik, nem igaz?

Árva Mária, fotó: Németh Magdolna

Isten rendje a családban

Isten gondoskodik az emberről azzal is, hogy megadja a rendet, ahogyan élhetünk a családban, a gyülekezetünkben, a munkahelyünkön...

Nemrég az egyik ismerősöm belefáradt a munkába, az építkezésbe, a szűkölködésbe, a gyermeksírásba, ezért fogta a batyuját, és tovább állt. Jött egy újabb „szerelem”, egy lazább élet a más házában, a más megunt, eldobott feleségével és elhagyott gyermekével.

Milyen lehet az ilyen „boldogság”? Meddig tarthat? Az a férfi vagy nő, aki a saját társát, a saját gyermekét megunja, elhagyja, attól mit remélhet bárki is?

Nem gondolom, hogy feltétlen hívó embernek kell lenni ahhoz, hogy valaki felelősen tegye a dolgát a családban. Normális esetben úgy kötünk házasságot, hogy a társunk mellett kitarunk, a gyermekeinket felneveljük. Mindenki tud számos példát mondani a saját házasságából, amikor már azt gondolta, na jó, nekem ez elég, olyat is, amikor már nem látjuk olyan nagyon érdekesnek a párunkat, és olyat is, amikor más keltette fel az érdeklődésünket. Lelkipásztor asszonyunk mondott ezekre a „langyos” állapotokra egy érdekes mondatot: Arról, hogy a fejed felett elrepül egy madár, nem tehetsz, de ha hagyod, hogy fészket rakjon a fejedre, az már a te hibád.

A szerepcserék sem segítenek a házasságokon, a férfias nők és a nőies férfiak kapcsolatrombolók. Jó esetben az apa irányítja a családot, az anya lelkileg fogja össze, a gyermek elfogadja a szülei szeretetét, gondviselését, vezetését. Sok esetben előfordul, hogy anya többet keres az apánál, ami nem jelenti azt, hogy az anya átvetheti a családban az irányító szerepet, az is lehet, hogy az apa megy gyesre a gyermekkel, ennek ellenére nem bújhat ki a döntéshozó feladat alól. Két szereptévesztő szülő esetén a gyerekek hamar átveszik a család irányítását. Többéves együttélés során számos döntése volt a férjemnek, ami ellen lázadoztam, de soha nem mentem át a szomszéd „jó fej” férjhez, hogy szerinte mit kellene tenni a férjemnek, vagy „ugye, hogy nekem van igazam” igenjéért.

A gyermekünket sem cseréljük le a szomszéd nagyon okos gyermekére, mert a mi feladatunk a saját gyermekünk nevelése, és nem menekülhetünk el a problémák elől.

Jó esetben nem áruljuk el a családunkat, a gyülekezetünket, a munkahelyünket, a barátainkat és saját magunkat. Tudnunk kell, hogy nem véletlenül vagyunk egy családban vagy gyülekezetben és munkahelyen, ott kell megállnunk a helyünket, ahova helyezett Isten bennünket.

Legyetek hűségesek!

Gulyás Jánosné Mikes Zsuzsa

Keligerné Nyerges Erika Más vagy, mint a többi...

Azt mondd, más vagy, mint a többi:

A bőrdöd barna, a szemed is más,
de valami összeköt a többiekkel –
az egyforma, erős szívdobbanás...

Élsz. És élnek ők is.

Lüktet bennük a sokféle vér.

Fehéren, feketén álmodnak, szeretnek –
de egy ismeretlen érzés egyszer hozzájuk
ér...

Te érted ezt. Mert minden nap látod, érzed.

A gúnyos mosolyt, a hideg szemet,
az ócsároló furcsa arcot, a torz fintort –
a bizalom helyett...

Ne is keresd köztük a jótevőket!

Nem fognak elfogadni – mert emberek.

A mélyebb érzés ősibb, mint az ember.

Nem válogat, mindenki egy lehet.

Ne törődj az ócska, rossz szavakkal!

Egyik megalázhat, a másik nevet –

Csak egyetlen eggyel törődj életedben:

Hogy valaki odafönt Téged így szeret.

Grassalkovich Antal

240 éve született, 170 éve hunyt el

Gyarakai herceg **Grassalkovich III. Antal, (Pozsony, 1771. szeptember 12. – Gödöllő, 1841. szeptember 9.)** birodalmi herceg, királyi belső titkos kamarás, Aranygyapjas vitéz, Csongrád vármegye főispánja.

1771. szeptember 12-én született Grassalkovich Antal herceg és Esterházy Mária Anna grófnő egyetlen felnőtt kort megélt fiúgyermekéül. Édesapja azzal a megkötéssel kapott birodalmi hercegi rangot, hogy csak az elsőszülött fiúgyermek örökölheti a címet. Azonban az elsőszülött fiú, Antal 7 évesen elhalálozott, s így nem maradt hercegi örökös. Később még két fiúgyermek született, de ők is elhaltak. Elkeseredett édesapja az uralkodótól kapott egy lehetőséget: ha a következő gyermek fiú lesz, örökölheti a birodalmi hercegi címet. Így született Grassalkovich Antal tulajdonképpen „már másodsor”. A családi birtokokat rendkívüli adósságokkal terheltén vette át apja halála után. Apja példáját követve Bécsben élt, s Gödöllőre csak 1794-ben látogatott először vadászati célból. Később többször is tartózkodott itt.

Rendkívül sokat adakozott, még apjánál is bőkezűbben. Többek között ő adományozta a Nemzeti Múzeum és a Nemzeti Színház telkét is, valamint a Magyar Tudományos Akadémiának is adományozott. Bőkezűsége miatt azonban 1827-ben fizetéképtelenné vált, majd a hatvani és a gödöllői uradalom zárgondnokság alá került. A birtokok zárgondnoka volt. Gyermekek nélkül halt meg 1841-ben gödöllői kastélyában.

1793. július 25-én feleségül vette Esterházy Leopoldina hercegnőt, de gyermekük nem született. Fiúörökös hiányában unokaöccse, Viczay Mihály gróf lett későbbi örököse.

Birtokainak későbbi sorsa

Az 1827-ben már zárgondnokság alá került uradalom végnapjait élte. Mivel Antallal a Grassalkovich család kihalt, a birtokok sorsa kérdéses volt. A bécsi kastély és a Schönau an der Triesting-i uradalom magántulajdonba került. Gödöllői és hatvani uradalmait unokaöccse, Viczay Mihály örökölte, de ő nem bírta rettentő adósságait fizetni, így eladta egy bankárnak, báró Sina Györgynek. Később az ő fia, báró Sina Simon birtoka lett, majd egy belga konzorcium tulajdonába került, végül pedig az államosításig az uralkodócsalád birtoka volt.

Abban az időben Erzsébet királyné legkedveltebb magyarországi kastélya lett. Jelenleg a gödöllői kastélyban több múzeum is működik, parkja pedig arborétum. A hatvani kastélyt a belgáktól 1867-ben egy bizonyos Deutsch Ignác vette meg, majd az ő fia, Sándor hozta helyre saját céljaira az épület földszintjét. A kastély a 2. világháború után teljesen lepusztult, a park nagy részét beépítették (a 2000-es évek elején a kastély külsejét felújították). A pozsonyi birtokok is az uralkodó kezébe kerültek. A világháború, a későbbi államosítás és perek után a pozsonyi kastély jelenleg a szlovák köztársasági elnök rezidenciája.

Grassalkovich Antal, a főúri mecénás

Grassalkovich Antal, a főúri mecénás címmel nyílik új időszaki kiállítás augusztus elején a Gödöllői Királyi Kastélyban az idei gödöllői „Barokk év” alkalmából. Az év végén pedig a Lovarda mellett található Barokk istállóban lesz látható egy új, nagyszabású tárlat a királyi és főúri lovas kultúráról.

Az augusztus 6-tól 2012. január 29-ig látogatható, Grassalkovich Antal életét, mecénási tevékenységét, egyházi kapcsolatait bemutató tárlat a tavaly felújított úgynevezett Rudolf-szárny emeletén kap helyet.

A kiállítást Kresz Albert fotóművész képei nyitják azokról a templomokról, amelyeket egykoron Grassalkovich Antal támo-

gatott. Az első két teremben a látogatók megismerhetik a főúr életútját, valamint kiterjedt kapcsolatrendszerét. A tárlaton kiállítják a Mária Terézia alapította Szent István-rend díszruháit, emlékérmét, alapszabályát, a királynő által adományozott miseruhát, palástot, valamint a gróf személyes iratait, relikviáit is.

A következő szobákban Nepomuki Szent János kultuszával ismerkedhetnek meg az érdeklődők, ezenkívül bemutatják a Váci Egyházmegyei Kincstár, valamint a plébániák által küldött 18. századi miseruhákat, kelyheket, szobrokat, festményeket. A kiállításához kétnyelvű katalógus is készül.

Várhatóan december közepén nyílnak meg a megújult, úgynevezett Barokk istálló felett található díszes szobákban a „Királyi és főúri lovas kultúra” című kiállítás. A tervezet szerint a nyolc szobán átívelő kiállításon a látogatók megismerkedhetnek a 18-19. századi reguláris magyar könnyűlovasság, azaz a huszárok történetével, a nemesi felkelés intézményével, a magyar lovas testőrség mintegy százötven évet átfogó történelmével, a magyar fogatcultúrával és a főúri kocsiárral.

Egy külön szobában a Magyar Királyi Testőrség Spanyol Lovas Iskolájának állítanak emléket, bemutatják az iskola kultúr-történeti jelentőségét, tárgyi emlékeit. Külön terem foglalkozik majd az úgynevezett dámalovaglással, a tárlaton fontos szerepet kap Erzsébet királyné, akit állítólag kora egyik legjobb női lovasaként tartottak számon. Az utolsó teremben kaphatnak képet a látogatók a főúri és királyi vadászatokról, ezeknek jellegzetes módjairól, az agarászatról, a solymászatról, a falkavadászatokról.

*A programajánlóhoz az internetről gyűjtötte:
Csontos Tamásné*

Gödöllői Királyi Kastély

2100 Gödöllő, Grassalkovich-kastély

E-mail: informacio@kiralyikastely.hu Tel.: 28/410-124

Honlap: www.kiralyikastely.hu

X. Jubileumi Liszt-fesztivál

2011. október 20-23.

Ránki Dezső, Klukon Edit és Ránki Fülöp zongorakoncertje

2011. október 20. (csütörtök) 19 óra

Belépőjegy: felnőtt 3.500 Ft, diák, nyugdíjas 2.500 Ft

Szilasi Alex zongorakoncertje

2011. október 21. péntek 19 óra

Belépőjegy: felnőtt 2.500 Ft, diák, nyugdíjas 1.800 Ft

A Gödöllői Szimfonikus Zenekar hangversenye

2011. október 22. szombat 19 óra

Szólót játszanak: Király Csaba, Hauser Adrienn, Mocsáry Károly

Vezényel: Gál Tamás

Belépőjegy: felnőtt: 2.500 Ft, diák, nyugdíjas 1.800 Ft

Bogányi Gergely zongorakoncertje

2011. október 23. vasárnap 19 óra

Belépőjegy: felnőtt 3.500 Ft, diák, nyugdíjas: 2.500 Ft

2011. október 30.

Az Aichachi Kamarazenekar koncertje a Díszteremben

Belépőjegy: 1000 Ft

Szociális továbbképzés

„Mozgás-rehabilitáció, sebkezelés és személyi higiéné az idősök ápolóotthonában” c.

szociális továbbképzést szervez a FÉNY-ESE Alapítvány.

A képzés célja: elsősorban az idősgondozásban dolgozók mindennapi munkájának segítése a mozgás-rehabilitációval, sebkezeléssel, elsősegélynyújtással és az idősök személyi higiénéjével kapcsolatos korszerű ismeretek átadásával.

A képzés formája: tanfolyami képzés

A képzés óraszám: 40 óra (30 óra elmélet, 10 óra gyakorlat)

Továbbképzési pontérték: 35 pont

A képzés helye: FÉNY-ESE Alapítvány, 2119 Pécel, Pihenő u. 2.

A képzés költsége: 35.000 Ft/fő

A képzési napok: 2011. október 24., 25. és november 2., 3. délelőtt 9 órától.

A program engedélyszáma: T-14-002/2009

Jelentkezési határidő: 2011. október 20.

Kiknek ajánljuk képzésünket?

Szociális alap- és szakellátás intézményeiben dolgozó szakembereknek. Mindazoknak a dolgozóknak, akik szociális gondozó, ápoló vagy szociális munkás, szociális segítő, gyógytornász, mozgás terapeuta munkakörben végzik tevékenységüket, és szívesen részt vesznek a munkájukhoz szorosan kapcsolódó, azt segítő továbbképzésünkön.

További információ:

Vajai Rózsa

FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány

2119 Pécel, Pihenő utca 2.

Tel./fax: 06-28-454-076, 06-28-454-077

E-mail: ese@vnet.hu, Honlap: www.egymast-segito.hu

DEÁKTANYA

Kistarcsai Kulturális Egyesület (KIKE)

2143 Kistarcsa, Bercsényi u. 18.

Tel./fax: 28/470-926, e-mail: kike@kike.hu

2011. október 6.

Tóth György: A kuruc költészet

A világ költészetében egyedülálló népi, katonai verselés. A Thököly-féle felkelés utáni, korai szegénylegény költészet. A Rákóczi-szabadságharc korszakának katonai költészete. A szabadságharc utáni kuruc költészet. Hatása a magyar irodalomra, elsősorban Ady és Juhász Gyula műveiben.

2011. október 13.

Tóth Erzsébet: Tanulni felnőttként is érdemes

Egy film, melyben a tanulók meghatározó ösztönözéssel tárják föl a felnőttkori tanulás nehézségeit. Küzdelmük példaértékű. Elmondják, milyen változást hozott életükben a felnőtt fejjel vállalt tanulás, és milyen célok, vágyak fogalmazódtak meg bennük, példájuk hatással volt-e környezetükre.

2011. október 20.

Bognár Ferenc: Tartalékos tisztképzés az egykori internálótáborban

Hogyan lett tartalékos tisztképzés Kistarcsán? A tisztképző iskola és a helyi lakosság misztikus kapcsolata. Az intézmény

létezésének. A sorkatonai szolgálatot teljesítők határőrségi kiképzése. A kiképzés jellege, avagy mire képezték ki itt a katonákat?

2011. október 27.

Lalarison Richard Randrianasolo: Hazám, Madagaszkár

Szigetország az Indiai-óceánban, az afrikai kontinens közelében. Rövid történelmi áttekintés – magyar vonatkozás. Kincsek a föld mélyében: érc, kőzetek, féldrágakövek. Kedvező turisztikai adottságok. Számunkra egzotikus fűszer- és gyógynövények. Madagaszkár tiszteletbeli konzulja.

A Deáktanya előadásait a civilház (Széchenyi út 33.) közösségi termében tartjuk.

A klubestek ideje: csütörtökön este 7-től 10 óráig. Az előadások csütörtökönként este 7 órakor kezdődnek, időtartamuk 1 óra körüli.

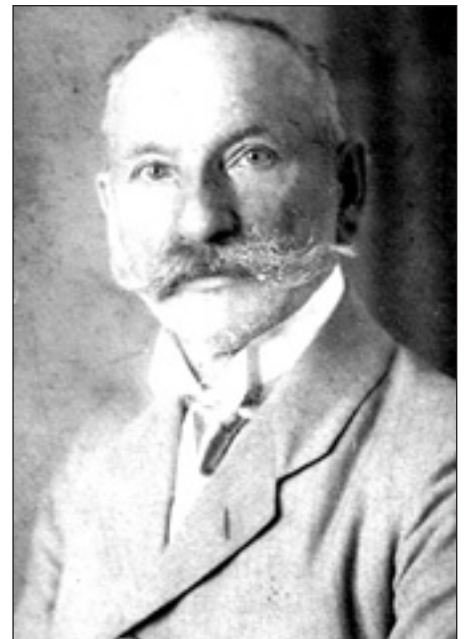
A Deáktanya ismeretterjesztő előadásai nyitottak, azokat térítésmentesen látogathatja bárki. Ezen alkalmakon és a KIKE más rendezvényein lehet belépni az egyesületbe.

Kistarcsai Kulturális Egyesület

Az ember, aki mert nagyot álmodni

Reitter Ferenc, a pesti Duna-csatorna
tervezője, a „főváros mérnöke”

Az egyik érdekes téma adja a másikat. Az előző számban gróf Széchenyi István életét, megvalósult és ködbe szállt ötleteit, terveit gyűjtöttem össze. A fenti téma adatainak keresése, gyűjtése közben akadt meg a szemem: a pesti Duna-csatorna szavakon. Rögtön elhatároztam, hogy legközelebb ennek a történetét keresem meg. Budapesten születtem, éltem életem nagyobbik részét, és még sosem hallottam erről. Hát így történt, hogy ebben a hónapban ennek a Reitter Ferenc által megálmodott, hajózható pesti Duna-csatornának a történetét mesélem el.

Először is ismerkedjünk meg Reitter életrajzával, hiszen akárhol olvastam a nevét, mindig mindenhol úgy említik, mint akinek meghatározó szerepe volt Pest-Buda, később Budapest nagyvárossá alakulásának munkáiban.

Reitter Ferenc 1813. március 1-jén született Temesváron. Szülőhelyén az ottani építőhivatalban kezdett dolgozni minden képzettség nélkül, 1831-ben azonban Pestre jött tanulni: két-éves mérnöki tanfolyamra iratkozott be. Miután az ún. Mérnöki Intézetben (Institutum Geometricum) befejezte tanulmányait, a Széchenyi István országos jelentőségű terveit lelkesedő fiatal mérnök az országos építészeti főigazgatóság munkatársaként a Tisza és a Maros vízműtani és térképészeti munkálataiban kapott feladatokat. Tehetségét hamar felismerték, és 1850-ben a hely-

nácának egyik vezetője lett. Külföldi tapasztalataiból merítve Reitter tervezte meg a leendő Sugár (Andrássy) utat és a Nagykörutat csakúgy, mint Budapest szennyvíz-elvezetési programját, a főváros közműveinek egyesítését, a Margitsziget rendezését, a csepeli Duna-ág hajózhatóvá tételét és a Pestet Óbudával összekötő híd megteremtését (a mai Árpád hidat), úgyszólván az egész város mai arculatának kialakítását. Mindebből következően állhatatos szorgalmazója volt Pest, Buda és Óbuda egyesítésének is, s ezt – egy évvel halála előtt – még sikerült megérnie.

Reitter városalakító és városfejlesztő tevékenysége elméletileg is igen jelentős, sokan őt tartják a magyar tudományos urbanisztika megalapítójának. Annyi bizonyos, hogy mind elméleti, mind gyakorlati munkássága döntő módon járult hozzá Budapest nagyvárosi jellegének kialakításában.

1874. december 9-én hunyt el Budapesten. Sírja a Kerepesi úti Nemzeti Sírkertben ma is megtalálható.

Reitter munkái között jelentős helyet foglal el az ő terveit alapján készült **pesti és budai rakpartok kiépítése**. Erre a munkára a Duna Gőzhajózási Társaság kérte fel.

Első önálló munkája volt a budai oldalon a rakpartépítés 1851-ben. Terveiben széles, 24 méteres rakodópart szerepelt, felette 16 méteres utcával.

A rakpartépítéssel pontosan egybeesett az Ürményi József által felújított alagút építésének kezdete. Reitter zseniális ötlete volt, hogy a Várhegy gyomrából kitermelt és fölöslegessé vált követ megvásárolja, így majdnem ingyen jutott építőanyaghoz, ráadásul az építkezés helyszínén.

A pesti oldalon már a 18. századtól kezdődően **Duna-sor** a pesti Duna-part egy szakaszának a neve. Ez a terület az északi rondellától (ma a Deák Ferenc utca és az Apáczai Csere János utca sarka) a Fő térig (ma a Pesti Barnabás utcától délre) elterülő rész volt.

A pesti oldal Duna-során, az előttük elterülő széles parton 1789-ben a pestvárosi tanács megkezdte a fásítást, és elnevezte **Duna-parti sétánynak**.

Az 1860-as évektől kezdődően a rakpartok kiépítésekor feltöltötték a területet, és új teleksort alakítottak ki. Kiépült a Rudolf rakpart (ma Széchenyi rakpart) és a Ferenc József rakpart (ma Belgrád rakpart).

Reitter terve szerint épült meg a pesti oldalon a Dunába torokló, csatornákat összekötő első gyűjtőcsatorna, amely lehetővé tette a csatornák árvízi elzárását. Ez már az **1876.** évi árvízkor megvédte Pestet, míg Budát ismét a csatornákon keresztül öntöt-

Az elképzelt Duna-csatorna

tartóság építészeti főosztályára került, a következő évtől pedig a budai építészeti hatóság főmérnökévé nevezték ki.

Ezzel vette kezdetét az a két évtizedes tevékenysége, amelyvel bárki másnál nagyobb érdemeket szerzett Buda és Pest igazi nagyvárossá és méltó fővárossá alakításában. Ő dolgozta ki a kettős város építési ügyrendjét és szabályait, a budai Vár és az egész város rendezésének és szépítésének nagyvonalú terveit, amelyek az 1867-es kiegyezés után nagyrészt meg is valósultak – nem utolsó sorban saját részvételével, hiszen az Andrássy Gyula-kormány által felállított (1870) Fővárosi Közmunkák Ta-

A Nagykörúton a villamosok az út két szélén (1935.)

te el a folyó. Pesten a lezárt csatornák vizét gőzszivattyúk emelték a Dunába.

Reitter Ferenc érdeme, hogy a budai városrésze is kidolgozta a csatornázás tervét.

Akadtak természetesen olyan tervei is, amelyek nem valósultak meg. Ezek között legnevezetesebb az az 1862-ben benyújtott javaslata, amely egy Pest körüli, a Margit híd környékétől a Csepel-szigetig építendő, hajózható csatornára vonatkozott. Ez a terve a rendkívül magas költségek miatt papíron maradt, ám az elképzelt csatorna helyén épült meg később az egész Nagykörút.

Tehát Reitter kétszer is felvetette a Duna-csatorna ötletét. Az első pénzügyi hivatkozás után 1865-ben apró részletességgel dolgozta ki újra és terjesztette a Helytartótanács elé. Azonban hiába a kezdeti lelkesedés, másodjára is – anyagi okokra hivatkozással – a Duna-csatorna terve csak terv maradt.

Az érdekesség kedvéért nézzük meg mit is, hogyan is képzelte el ezt a hajózható belvárosi csatornát.

A Duna hajdani, egyik kiszáradt ágának nyomában maradt mélyebb területet választotta a mai Margit híd magasságából indulva, ezen a régi folyóágon vezetne végig, egészen a Csepel-sziget elejéig. A két végén zsilipkapukkal ellátott csatorna megvédte volna a várost az esetleges árvizek idején is, de másik fontos, fő jelentősége a kereskedelem fellendülésének segítése lett volna és számításba vette a belváros egészségesebb levegőjének lehetőségét is.

Tervei szerint a pesti Duna-csatorna kb. 120 láb széles, nyolc láb mély, a dunai hajózásra alkalmas hajók számára járható, használható mederrel lett volna kialakítva. A csatornán az átkelest 12 híddal, a kereskedelmi szállítás segítségét pedig 48 rakodóhellyel tervezte. A csatorna két partjára látványos palotasorokat terveztek. A terv végül anyagi okok miatt nem valósult meg, viszont a helyén futó közúti nyomvonal végérvényesen bekerült a városrendezési tervek közé.

A Nagykörút története

A pénzügyi nehézségek ellenére 1872-ben elkezdődtek a munkálatok, de nagyon lassan haladtak.

A 3 város: Buda, Pest és Óbuda egyesítése után a főváros mind területében, mind népességében rohamosan gyarapodott. A Nagykörút leendő nyomvonalát az egykor itt folyó Duna-ágnak köszönhetően a mélyebben fekvő területeken vezették végig, ezáltal biztosítva a város terveiben szereplő főgyűjtőcsatorna kiépítésének lehetőségét is a körút alatt.

A következő 12 év alatt csak 23 új épület készült el, köztük a Nyugati pályaudvar és a Blaha Lujza téri Nemzeti Színház. Az 1884-1890-ig tartó időszakban évente közel 20 ház épült fel. A továbbiakban arra törekedtek, hogy a Nagykörút kiépítése 1896-ra, a magyarok honfoglalásának 1000., millenniumi ünnepségére elkészüljön. Ennek megfelelően a következő 6 évben 85 újabb

ház készült el. A körút kiemelkedő épületei közül ekkor épült meg a Vígszínház, a Royal Szálló, valamint a körút egyik legjellegzetesebb épülete, a New York-palota. A tervek végül megvalósultak, így 1896. augusztus 31-én, ünnepélyes keretek között átadhatták a Nagykörutat.

A nagykörúti építkezések befejezése egy egész évtizedig elhúzódtott, és csak 1906-ra lehetett arról beszélni, hogy a Nagykörút teljesen kiépült. A befejező építkezések túlnyomó része a Ferenc és Lipót körutak végső kiépülését szolgálták, kisebbik hányad pedig a még ritkásan elszórt foghíjtelkek beépítésére törekedett.

1906 után a Nagykörúton egy telek maradt üresen, az Üllői út sarkán. Itt sokáig tenisz- és jégpálya működött, majd 1927-28-ban felépültek a Corvin-házak, teljes beépítettséget adva a Nagykörútnak.

A tömegközlekedést eleinte az omnibusz jelentette, az első villamos a Király utca és a Nyugati pályaudvar között 1887-ben indult meg. A további szakaszokat folyamatosan építették ki, akkor még az úttest két szélén, de a síneket 1945 után középre helyezték. Az északi végén lévő a Margit híd már 1876-ban, a déli végén található Petőfi híd viszont csak 1937-ben készült el.

Néhány mai adat a Nagykörútról: A pesti oldal hossza 4141 méter, szélessége teljes hosszában 45 méter, amiből az úttest 25-28, a járdák 8-10 méter szélesek. A körút közepén villamosok közlekednek, és ez Európa egyik legforgalmasabb villamosvonal, melyen csúcsidőben óránként és irányonként 10-12 ezer utas fordul meg.

A nagykörúti házak építészeti kialakítására az Andrássy úti mágnás-, és bankár-palotákkal szemben a jómódú polgárság ízlése hatott, így a mai épületek zöme eklektikus stílusú.

A Sugár út az Operaházzal (1900.)

Bevallom, én is azok közé a „közömbösnek” mondható emberek közé tartoztam, akik sosem keresték az angyalföldi Reitter Ferenc utca névadójának történetét. Pedig a fentiek alapján a hajdani és mai főváros lakói is igen sokat köszönhetnek Reitter mérnök tudásának, a várost szépitő, a benne élők életének jobbítását szolgáló terveinek. Úgy érzem, hálás köszönettel adózhatunk mindannyian Reitter Ferenc emlékének!

Csontos Tamásné

Kedves Olvasó!

Lapunk előző számában Pécel pénzügyi helyzetéről Szőlősi Attila polgármesterrel készült interjú folytatását ígértük. A polgármester úr bankokkal folytatott tárgyalásai még nem zárultak le, de azok eredményéről feltétlenül hírt adunk.

a szerkesztő

Válogatás a szeptemberi főzőverseny remekeiből

Az idén nyolcadszor rendeztük meg az Alemany Erzsébet Segítő Házban már hagyományosnak mondható főzőversenyünket. A verseny most nemcsak azért volt különleges és eltérő az eddigiektől, mert ünnepeltünk is, hiszen 10 évvel ezelőtt egyhangúan döntött Isaszeg képviselő-testülete arról, hogy ezt a földterületet megkapjuk, hanem azért is, mert a legtöbb nevezést az idén könyvelhettük el. Fantasztikus és szemet gyönyörködtető finomságokkal indultak a versenyzők. Szívesen lettem volna zsűri tagja, mert minden ételt megkóstolhattak, de ugyanakkor nehéz helyzetbe kerültek, mert nem volt könnyű döntést hozni. Pár lappal előrébb felsoroljuk, mennyi ételféleséggel neveztek a résztvevők. Érdemes átböngészni a recepteket, és átélni újból az emlékezetes pillanatokat, vagy elképzelni, hogy mennyi-mennyi finomság készült itt el. Tömören összefoglalva az ízeket és a hangulatot, szeretnénk kedveskedni néhány étel receptjével, amit a főzőversenyre beneveztek. Kedvesnőnknek első osztályú!

Bográcsos pörkölt cigányosan

Hozzávalók: sertésoldalas, sertéslapocka, tarja, zsír, kömény, só, bors (egész), pirospaprika, zöldpaprika, majoránna

Elkészítése: A húst megtisztítjuk, csontosan feldaraboljuk. Lehet birka, marha, disznó stb. A bográcsot disznózsírral kikenjük, majd az aljába és a falához a csontos részt rakjuk. Ezután kezdjük rétegezni a húst, rá örlött kömény, örlött bors, só, kevés szemes bors és hagyma bőségesen, majd újból hús stb. Egy órai főzés után, ha kell, adunk hozzá kevés vizet, hogy jól tudjon rotyogni. Tesztünk (tehetünk) bele babérlevelet, zöldpaprikát, majoránna. Amikor már puhára főtt a hús, adhatunk hozzá vörösbort, és ekkor tesszük bele a pirospaprikát. Hagyjuk egyet rotyogni, és már kész is. Főtt krumplival vagy puha kenyérral tálaljuk.

Megjegyzés: azért cigányos, mert a hagymát nem pirítjuk, hanem nyersen rétegezzük bele. Így a leve a pörköltnek sűrű lesz.

Káposztás bableves füstölt csülökkel

Hozzávalók: fél dl olaj, 1 fej vöröshagyma, 3 gerezd fokhagyma, 1 csapott evőkanál ételízesítő, 2 db babérlevél, 1 csipetnyi örlött kömény, 1 csipet fehérbors, 1 csapott evőkanál pirospaprika, 40 dkg savanyú káposzta, 30 dkg fejtett bab, 2 teáskanál liszt, 1 doboz tejföl, 50 dkg füstölt csülök

Elkészítése: A vöröshagymát összevágjuk, az olajon üvegesre pároljuk, majd hozzáreszeljük a fokhagymát. Beletesszük az ételízesítőt, a babérleveleket, fűszereket, és felengedjük másfél liter vízzel. A csülköt közben előfőzzük, hogy omlós, puha legyen, és a babot is érdemes beáztatni, nem lesz olyan hosszú a főzési ideje. Beletesszük a babot és a csülköt, majd puhára főzzük. A káposztát a végén tesszük hozzá, hogy ne főjön szét a levesben. Végül egy világos rántást készítünk, belekeverjük a készre főtt levesbe, és tejföllel behabarjuk. A káposztás bableves receptjét mindannyian másként ismertük, igen finom pikáns ízt ad a levesnek, ha a reszelt fokhagymát a rántásba keverem el.

Lecsós csirkepörkölt cigány tésztával

Hozzávalók: 1 db egész csirke, 2 db közepes hagyma, 1 db sürtített paradicsom, 4-5 db zöldpaprika, só, bors, pirospaprika, ételízesítő ízlés szerint

Tészta hozzávalói: 1 kg liszt, 2 db tojás, só, víz

Elkészítése: A csirkét feldaraboljuk, és a hozzávalókból (kivéve a paradicsomot és a paprikát) pörköltalapot készítünk. Fél-készre főzzük, és ekkor kerül hozzá a paradicsom és a paprika. A tészta hozzávalóiból kemény tésztát gyúrunk. A begyúrt tésztát téglalap alakúra húzzuk, és tovább gyúrjuk. 20 percig pihentetjük, majd 4 db hosszú, kb. 3-4cm vastag csíkra vágjuk, és henger alakúra sodorjuk. A közepénél fogva tépjük kb. 10 cm hosszúságúakra. Sós, forrásban lévő vízben kifőzzük, és a kész pörkölt-höz keverjük.

Tordasi káposzta

Hozzávalók: 2 közepes vöröshagyma, 60 dkg lapocka, 15 dkg füstölt szalonna, 1 db zöldpaprika, 1 db paradicsom, 1 közepes fej édeskáposzta, 1 kis csomó kapor, só, bors

Elkészítése: A kis kockára vágott szalonnát megpirítjuk a felaprózott hagymával. Beledobáljuk a feldarabolt húst. Fehéredésig pirítjuk, sózzuk, majd felöntjük vízzel, és pároljuk. Amikor félig puha, beletesszük a felcsíkozott káposztát, paradicsomot, paprikát, fűszerekkel ízesítjük, és puhára főzzük. Végül tejföllel kínáljuk. Száraz fehérbor illik hozzá!

Sörös gulyás knédlivel

Gulyás hozzávalók: 1 kg lapocka, 2-3 db kolbász, 1 kg savanyú káposzta, 1/2 l tejföl, 1-2 evőkanál zsír, 1 dl sör, 4 db paradicsom, 2 db paprika, 4 db vöröshagyma, 2-3 gerezd fokhagyma, só, bors, pirospaprika, csípős gulyáskrém

Knédli hozzávalók: 1 kg grizes liszt, 5 dkg élesztő, 8 dl tej, 1 db tojás, pici cukor, só

Elkészítése: Először a knédlit készítjük el. Az élesztőt kicsi cukorral felfuttatjuk. A sóval elkevert lisztbe öntjük az egész tojással. Tejjel jól kidolgozzuk, majd félretesszük keleszteni. Négy cipót formálunk, amit konyharuhába csomagolunk, és vízgőz fölött készre főzzük.

Gulyás elkészítése: Az apróra vágott hagymát a zsíron üvegesre pirítjuk, beletesszük a piros paprikát, és a kockára vágott kolbással készre sütjük. Ha kicsit már megpirult a kolbász, hozzáadjuk a kockára vágott húst. Sózzuk, borsozzuk, és felöntjük a sörrel. Hozzáadjuk az összevágott fokhagymát, paradicsomot, paprikát, gulyáskrémot. Készre főzés előtt egy kicsi liszttel elkevert tejföllel besűrítjük. A kimosott káposztát elterítjük a húson, és készre főzzük.

Chilis bab csak edzetteknek

Hozzávalók: 1/2 kg vörös bab, 1/2 kg darált hús, 1 nagy vöröshagyma, 1-2 evőkanál zsiradék, piros chili paprika, fekete bors, ételízesítő, só, 1-2 gerezd fokhagyma, 2-3 babérlevél, 5-10 dkg füstölt kenyérszalonna, 2 kis dobozos paradicsompüré.

Elkészítése: A babot előző nap áztassuk be. A hagymát a zsiradékon pirítsuk meg, majd öntsük fel egy nagy pohár vízzel vagy húslével, és ízlés szerint fűszerezzük. A babot ebben a lében félkészre főzzük, és közben elkészítjük a paradicsomos húragut, amit majd a végén a babbal főzünk készre. Egy kicsi zsiradékon a darált húst megpirítjuk a szalonnával, majd hozzáadjuk a paradicsom pürét, és felöntjük két dl vízzel. A babot elkeverjük a raguval, csipős paprikával, és készre főzzük.

Jó étvágyat kívánunk! Laukóné Mukk Adrienn

Népszámlálás 2011

2011. október 1. és 2011. október 31. között országos népszámlálást tart a Központi Statisztikai Hivatal.

A népszámlálási törvény szerint az adatszolgáltatás – a nemzetiségre, az anyanyelvre, a vallásra, a tartós betegségre és a fogyatékosra vonatkozó kérdések kivételével – kötelező. Az adatszolgáltatók kötelesek a népszámlálás körébe tartozó adatokat a valóságnak megfelelően megadni.

Mit kérdeznek?

A népszámlálási kérdések egyik része a lakásokra vonatkozik, másik része pedig a személyekre. Külön kérdőív készült az intézetekre. A népszámlálás során a személyek családi és utónevét nem vesszük fel.

A népszámlálási kérdésekre törvényi felhatalmazás alapján a válaszadás kötelező, kivételt képeznek ez alól a szentív (érzékeny) kérdések, amelyekre a válaszadás önkéntes.

Kérdések a természetes személyekre vonatkozóan

Nem, születési időpont, állampolgárság, lakóhely, lakáshasználat jogcíme, családi állapot, a családban, háztartásban betöltött szerep, élve született gyermekek adatai, iskolába járás, iskolai végzettség, nyelvismeret, foglalkozás, munkáltató, munkavégzés vagy tanulás helye, munkavégzéssel, tanulóval összefüggő napi közlekedés.

Szenzitiv kérdések: nemzetiség, anyanyelv, vallás, tartós betegség, fogyatékoság. (Ezekre a kérdésekre a válaszadás önkéntes.)

Kérdések a lakásokra vonatkozóan

A lakás címe, rendeltetése (típusa), építési éve, falazata, lakáshasználat formája és rendszeressége, tulajdoni jellege, helyiségeinek száma, alapterülete, kommunális ellátottsága, felszereltsége, lakásban lakó háztartások és személyek száma.

Hogyan felelhetek?

A népszámlálási adatfelvételt megelőzően minden címre eljut a népszámlálási adatfelvételi csomag.

Ahhoz, hogy a lakosság minél szélesebb körben élni tudjon az önköltés adta lehetőséggel, fontos, hogy a kérdőívek 2011. szeptember 27-e és 30-a között eljussanak a lakossághoz. Ennek előfeltétele, hogy a házsámok, ajtószámok, a címek a postáladákon ki legyenek helyezve.

Fontos kihangsúlyozni, hogy az adatszolgáltatói csomag nem reklám, vagy szóróanyag, hanem a népszámlálás nélkülözhetetlen nyomtatványait tartalmazza.

Melyik módszer hogyan működik?

A csomag tartalmazza a lakás- és a személyi kérdőív egy-egy példányát, valamint egy tájékoztató levelet. A lakáskérdőíven szerepelnek az internetes kitöltéshez szükséges azonosítók. Az adatfelvételi csomagban lévő dokumentumok az előzetes tájékozódást segítik.

A kérdőívek háromféle módon válaszolhatóak meg:

- interneten, az elektronikus kérdőív kitöltésével;
- papír kérdőíven, önálló kitöltéssel;
- interjú keretében, számlálóbiztos segítségével.

Az elektronikus kérdőív kitöltése

A népszámlálás hazai történetében először tölthetőek ki a kérdőívek interneten keresztül. Az ehhez szükséges egyedi azonosító kódot 2011. október 1-jéig minden címre eljuttatjuk. A kód segítségével az adatszolgáltatók megkezdhetik a saját háztartásukra vonatkozó lakás- és személyi kérdőívek online kitöltését. Az adatbevitel során a rendszer folyamatosan támogatja, segíti a kérdések helyes kitöltését.

Az internetes válaszadásra a www.enpszamlalas.hu oldalon 2011. október 1-jétől október 16-ig van mód.

A papír kérdőív önálló kitöltése

A megkérdezettek a papír kérdőív önálló kitöltésével is megválaszolhatják a kérdéseket. A kérdőívek kitöltése a kézhezvétel után azonnal megkezdhető. Mivel az adatfelvételi csomag egy lakás és egy személyi kérdőívet tartalmaz, így a papír alapú kitöltéshez Önnek a számlálóbiztostól kell megfelelő számú személyi kérdőívet kérnie. A kérdőívet letöltheti az internetről, vagy hozzájuthat még a Polgármesteri Hivatalban. A válaszadást rövid útmutató is segíti. A kitöltött kérdőíveket előre egyeztetett időpontban lehet a számlálóbiztosnak átadni.

Interjú keretében történő kitöltés

A megkérdezettek képzett számlálóbiztos segítségével, interjú formájában is válaszolhatnak a népszámlálási kérdésekre. A számlálóbiztos interjúra az első megkeresés alkalmával, vagy előre egyeztetett időpontban kerülhet sor.

Adatvédelmi szempontból mindhárom módszer maximálisan biztonságos! Az adatokat 2011. október 1-je, szombat, 0 órai időpontnak megfelelően kell megadni. Az adatfelvétel 2011. október 1. és 31. közt történik.

Bővebb információ a <http://www.nepszamlalas.hu> oldalon elérhető

Forrás: <http://www.nepszamlalas.hu>

Nyolcadik főzőverseny

ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház,

Isaszeg, 2011. szeptember 16.

Főzőtér a nagyoknak

Játszóter a kicsiknek

Egyedi módon készül a tészta

Készülnek a különdíjas palacsinták

Bemelegít a zsűri

Valkony Tóni bácsi nem csak videózott

A főzőversenyéről szóló beszámolóinkat a 16-17. oldalon olvashatják. A versenyen készült étek közül néhány receptjét a 26-27. oldalon találják.